

158

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

1054

ΑΝΔΡΕΟΥ Ζ. ΚΟΚΚΙΝΑΚΗ

Νομαρχιακοῦ Ἐπιθεωρητοῦ τῶν Δημοτικῶν σχολείων Ἡρακλείου

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ

ΜΕΘΟΔΙΚΟΝ ΑΛΦΑΒΗΤΑΡΙΟΝ

ἘΚΔΟΘΕΝ

ΕΠΙ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΠΕΝΤΑΕΤΙΑΝ

75 ΓΝΩΜΟΛΟΓΙΚΟΝ

CHR

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΑ ΚΑΤΑ ΑΛΦΑΒΗΤΟΝ

ΓΝΩΜΙΚΑ ΜΟΝΟΣΤΙΧΑ

ΤΟΥ

ΧΡΥΣΟΛΩΡΑ

Ἔστι δὲ συντόμους Ἐπιστολάς διαφόρων
Παλαιῶν Συγγραφέων, καὶ Ἀποφθέγ-
ματα τῶν ἑπτὰ Σοφῶν τῆς Ἑλλάδος
καὶ ἄλλων Φιλοσόφων.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Διορθωθέν, ἀυξηθέν, καὶ ἐκ τινῶν Στίχων
ἀνορμόστων ἢ μάλλον ἐπιβλαβῶν τοῖς
μαθητευομένοις νέοις ἐκκαθαρθέν.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

Ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Τυπογραφίας

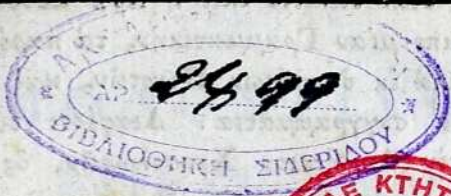
ΤΟΥ ΦΟΙΝΙΚΟΣ

1843

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Εμμανουήλ Χρυσολωρᾶς, ὁ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἐχρημάτισεν ἀνὴρ πεπαιδευμένος τοῦ ΙΕ'. Λιῶνος. Ἦλθεν εἰς Εὐρώπην διὰ τὴν ἐπικαλεσθῆναι τὴν συμμαχίαν τῶν Χριστιανῶν Ἡγεμόνων κατὰ τῶν Τούρκων. Πρῶτος ἐδίδασκε τὴν ἑλληνικὴν γλῶσσαν ἐν Φλωρεντίᾳ, ἐν Βενετίᾳ, ἐν Παύτᾳ, καὶ ἐν Ῥώμῃ, καὶ ἀπέθανεν

τῷ τεσσαρακάστῳ ἐβδόμῳ ἔτει τῆς αὐτοῦ
ἡλικίας ἐν Κωνσταντίᾳ, τῇ 15 Ἀπριλίου,
1415, ὅταν ἐτελεῖτο ἐκεῖ ἡ ἱερά Σύνοδος
Κατέλιπε μίαν Γραμματικὴν, τὰ παρόντα
Γνωμικὰ ἐκ ~~ὁμοίων~~ ~~Ποιητῶν~~, καὶ ἕτε-
ρά τινα συγγραμματα. Διαφέρει οὗτος
ἀπὸ τὸν Δημήτριον Χρυσολωρᾶν, ὅς τις
ἔζη ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἐμμανουήλ τοῦ
Παλαιολόγου, καθὼς καὶ ἀπὸ τὸν Ἰωάν-
νην Χρυσολωρᾶν, τὸν αὐτοῦ συγγενῆ καὶ
μαθητὴν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Γ Ν Ω Μ Α Ι

Μ Ο Ν Ο Σ Τ Ι Χ Ο Ι

Κ Α Τ Α Σ Τ Ο Ι Χ Ε Ι Ο Ν

Ἐκ διαφόρων Ποιητῶν.

ΔΕΙΞΑΝΤΑΣ ΤΟ ΟΥΣ ΑΝΔΡΑΣ

Ζήλου τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα, καὶ τὸν σώ-
φρονα.

Ἐσθλῷ γὰρ ἀνδρὶ, ἐσθλὰ καὶ διδοῖ Θεός.
Ἀνὴρ δὲ χρηστός, χρηστὸν οὐ μισεῖ ποτέ.
Γνώμης γὰρ ἐσθλῆς, ἔργα χρηστὰ γίνονται.
Ἡθους δὲ βάσανός ἐστιν ἀνθρώποις χρόνος.

ΕΙΣ ΑΛΗΘΕΙΑΝ.

Ἡ γλῶσσ' ἁμαρτάνουσα, τ' ἀληθῆ λέγει.

ΕΙΣ ΑΜΑΡΤΙΑΝ.

Αἰσχρὸν δὲ μηδὲν πράττει, μηδὲ μάχθανε.
 Δὶς ἕξαμαρτεῖν ταῦτόν, οὐκ ἀνδρὸς σοφοῦ.
 Ἔργων πονηρῶν, χεῖρ' ἐλευθέραν ἔχει.
 Ὁ μηδὲν εἰδώς, οὐδὲν ἕξαμαρτάνει.

ΕΙΣ ΑΝΑΓΚΗΝ.

Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πάντα δουλοῦται ταχύ.
 Ὑπὸ τῆς ἀνάγκης πολλὰ ποιούμεν κακά.

ΕΙΣ ΑΡΕΤΗΝ.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀναπαυσις ἐστὶ τῶν κακῶν ἀπραξία.
 Ἄ' μὴ προσήκει, μήτ' ἀκούε, μήτ' ὄρα.
 Βέλτιόν ἐστὶ σῶμά γ' ἢ ψυχὴν νοσεῖν.
 Εὐτακτον εἶναι, τὰ ἀλλότρια δειπνοῦντα
 δεῖ.

Ἐλευθέρου γὰρ ἀνδρὸς, τ' ἀληθῆ λέγειν.
 Ἐλεύθερου φύλασσε τὸν σαυτοῦ τρόπον.
 Καλὸν φύουσι καρπὸν οἱ σεμνοὶ τρόποι.
 Καρπὸς ἀγαθὸς δ' ἐστὶν, εὐτακτος βίος.
 Λάβε πρόνοιαν τοῦ προσήκουτος βίου.
 Μακάριος, ὃς τις μακαρίοις ὑπηρετεῖ.
 Ὅπλον μέγιστόν ἐστιν ἡ ἀρετὴ βροτοῖς.
 Σαυτὸν φύλαττε τοῖς τρόποις ἐλεύθερον.

Ταμείον ἀρετῆς ἐστὶ σωφροσύνη μόνη.
Ψυχῆς ἐπιμελοῦ τῆς σεαυτοῦ, καθὰ δύνη.

ΕΙΣ ΑΧΑΡΙΣΤΙΑΝ.

Ἀχάριστος, ὅς τις εὐπαθῶν ἀμνημονεῖ.
Ἄρ' ἠλέηται, καὶ τέθνηκεν ἡ χάρις.
Ἐπιλανθάνονται πάντες οἱ παθόντες εὔ.
Καλὸν δὲ θησαύρισμα κειμένη χάρις.
Μετὰ τὴν δόσιν, τάχιστα γηράσκει χάρις.
Χάριν λαβῶν εὐκαιρον, ἐν καιρῷ δίδου.
Χάριν χαρίζου· καθ' ὅσον ἰσχύεις ὄρωσ.
Χάριτας δικαίας, καὶ δίδου, καὶ λάμβανε.
Χάριν λαβῶν, μέμνησο· καὶ δούς, ἐπιλάθου.

ΑΚΑΔΗΜΕΙΑΣ ΒΑΣΙΛΕΑΣ. ΑΘΗΝΩΝ

Ἀρχῆς τετευχῶς, ἴσθι ταύτης ἄξιος.
Εἰκῶν δὲ βασιλεύς ἐστὶν ἔμφυχος Θεοῦ.

ΕΙΣ ΒΙΟΝ.

Ἀμελοῦντα τοῦ ζῆν, οὐκ ἔνεστ' εὐσχημονεῖν.
Βιοῖ μὲν οὐδεὶς, ὃν προαιρεῖται βίον.
Βίος ἐστὶν, ἀντις τῷ βίῳ χαίρη βιωῦν.
Βίος κέκληται, δ' ὡς βία πορίζεται.
Βίος βίου δεόμενος οὐκ ἐστὶ βίος.
Γῆ πάντα τίκτει, καὶ πάλιν κομίζεται.

Ζῶμεν γὰρ οὐχ ὡς θέλομεν, ἀλλ' ὡς δύ-
νάμεθα.

Οὐκ ἔστι βίου εὐρεῖν ἄλυπον ἐν οὐδενί.
Τυφλὸν δὲ, καὶ δύστηνον ἀνθρώποις βίος.
Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρὸς ἔστιν εὐτυχούς.
Ὡς ἡδὺς ὁ βίος, ἀντις αὐτὸν μὴ μάθη.

ΕΙΣ ΒΟΗΘΕΙΑΝ.

Ἀνὴρ γὰρ ἀνδρα, καὶ πόλις σώζει πόλιν.
Χεὶρ χεῖρα νίπτει, δάκτυλός τε δάκτυλον.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΗΝ.

Ἀνὴρ ἄβουλος εἰς κενὴν μοχθεῖ τρέχων.
Ἀβουλίᾳ γὰρ πολλὰ βλάπτονται βροτοί.
Ἀνὴρ ἄβουλος ἡδοναῖς τηρεῖται.
Βουλῆς γὰρ ἔρθῆς οὐδὲν ἀσφαλέστερον.
Βουλήν δὲ παντὸς πράγματος προλάμβανε.
Ἐν νυκτὶ βουλή τοῖς σοφοῖσι γίγνεται.
Γερὸν ἀληθῶς ἔστιν ἡ συμβουλία.
Σύμβουλος ἔσθλός, μὴ κακὸς γίγνου φίλοις.
Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς προσδέχου συμβουλίαν.
Σοφὴ σοφῶν γὰρ γίγνεται συμβουλία.
Σύμβουλος ἴσθι τῶν ἀγαθῶν, μὴ τῶν κα-
κῶν.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Ἄλυτον ἔξεις τὸν βίον χωρὶς γάμου.
 Γαμεῖν ὁ μέλλον, εἰς μετάνοιαν ἔρχεται.
 Γαμεῖν δὲ μέλλον, βλέψον εἰς τοὺς γείτονας.
 Ἡΐθεος προκρίνειν χρημάτων γαμοῦντα δεῖ.
 Νόμιζε γήμας, δοῦλος εἶναι τῷ βίῳ.
 Ὅ μὴ γαμῶν ἄνθρωπος, οὐκ ἔχει κακά.
 Ῥᾶον βίον ζῆς, ἂν γυναῖκα μὴ τρέφης.
 Ὡς τρισκακοδαίμων, ὅστις ὦν πένης γαμεῖ.
 Οὐκ ἔστιν οὐδὲν βαρύτερον τῶν φορτίων
 ὄντως, γυναικὸς προῖκα πολλὴν φερο-
 μένης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΙΣ ΓΕΛΩΤΑ. ΑΘΗΝΩΝ

Γέλως ἄκαιρος ἐν βροτοῖς δεινὸν κακόν.
 Γελᾷ δ' ὁ μωρός, κἄν τι μὴ γελοῖον ᾗ.

ΕΙΣ ΓΗΡΑΣ.

Ἄπαντ' ἀφανίζει γῆρας ἰσχὺν σώματος.
 Γήρως δὲ φαύλου, τίς γένοιτ' ἀνατροπή;
 Γνωμαὶ δ' ἀμείνους εἰσὶ τῶν γεραιτέρων.
 Ἐφόδιον εἰς γῆρας αἰνεῖ κατατίθου.
 Ἡΐξει τὸ γῆρας, πᾶσαν αἰτίαν φέρον.
 Καλὸν τὸ γηρᾶν, καὶ τὸ μὴ γηρᾶν πάλιν.

Ὀμιλίας δὲ τὰς γεραιτέρας φίλει.

Ὀχληρὸς ἀνὴρ ἐστὶν ἐν νέοις γέρων.

Πολιά χρόνου μὴνυσις, οὐ φρονήσεως.

Φοβοῦ τὸ γῆρας, οὐ γὰρ ἔρχεται μόνον.

Χαλεπὸν τὸ γῆρας ἐστὶν ἀνθρώποις βίος.

ΕΙΣ ΓΟΝΕΙΣ.

Βούλου γονεῖς πρὸ παντὸς ἐν τιμᾷ ἔχειν.

Γονεῖς δὲ τίμα, καὶ φίλους εὐεργέτει.

Ἐλπίζε, τιμῶν τοὺς γονεῖς, πράξειν καλῶς.

Θεοὶ μέγιστοι τοῖς φρονουῦσιν οἱ γονεῖς.

Ἰκανῶς βιώσεις, γηροβοσκῶν τοὺς γονεῖς.

Νόμιζε σαυτῷ τοὺς γονεῖς εἶναι Θεούς.

Πρὸς Υἱὸν ὀργὴν οὐκ ἔχει χρηστὸς Πα-

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Τοιοῦτος γίνου περὶ τοὺς γονεῖς, οἷους ἂν

εὕξαις περὶ σεαυτὸν γενέσθαι τοὺς σαυ-

τοῦ παιδᾶς.

ΕΙΣ ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γυναικὶ πάση, κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.

Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐστὶ σφῆζειν οἰκίαν.

Γυναικὶ κόσμος ὁ τρόπος, κ' οὐ χρυσία.

Γυνὴ δικαία τοῦ βίου σωτηρία.

Γυναικὸς ἐσθλῆς ἐπιτυχεῖν οὐ ράδιον.

Γυνὴ τὸ σύνολόν ἐστὶ δαπανηρὸν φύσει.

Γυναικὶ μὴ πιστεue τὸν σαυτοῦ βίον.
 Γυνὴ γὰρ οὐδὲν οἶδε, πλὴν ὃ βούλεται.
 Γυνὴ δὲ χρηστὴ πηδάλιον ἐστὶ οἰκίας.
 Γυναικὶ δ' ἄρχειν οὐ δίδωσιν ἢ φύσις.
 Γυνὴ γὰρ οἴκῳ πῆμα, καὶ σωτηρία.
 Γυνὴ γυναικὸς πῶποτ' οὐδὲν διαφέρει,
 Ἐν γὰρ γυναιξὶ πίστιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν.
 Ζῆλος γυναικὸς πάντα πυρπολεῖ δόμον.
 Ζῆτει γυναῖκα σύμμαχον τῶν πραγμάτων.
 Θησαυρὸς ἐστὶ τῶν κακῶν κακὴ γυνή.
 Ἄνευ ὁμονοίας, οὐτ' ἂν πόλις εὖ πολιτευ-
 θεῖη, οὐτ' οἶκος καλῶς οἰκηθεῖη.
 Γυναικὶ δ' ὄλβος ἂν πόσιν στέργοντ' ἔχη.
 Κόσμος ὀλιγομυθίῃ γυναικί, καλὸν δὲ καὶ
 κόσμου λιτότης.
 Ἡ αἰδῶ τοῦ κάλλους ἀκρόπολις ἈΘΗΝΩΝ
 Μεγίστη γίνεται σωτηρία, ὅταν γυνὴ πρὸς
 ἄνδρα μὴ διχοστατῇ.
 Ἰστοὶ γυναικῶν ἔργα, οὐκ ἐκκλησίαι.
 Ἰὸς πέφυκεν ἀσπίδος κακὴ γυνή.
 Ἰσον λεαίνης, καὶ γυναικὸς ὠμότης.
 Καλὸν γυναικὸς εἰσορᾶν καλοὺς τρόπους.
 Καλὸν φυτὸν πέφυκεν ἐν βίῳ γυνή.
 Λύπη παροῦσα πάντοτ' ἐστὶν ἢ γυνή.
 Μεστὸν κακῶν πέφυκε φορτίον γυνή.
 Νύμφη δ' ἄπροικος οὐκ ἔχει παρρησίαν.
 Πολλοὶ γυναικῶν δυστυχουσίην εἶνεκεν.
 Τερπνὸν κακὸν πέφυκεν ἀνδράσι γυνή.

Υπερήφανου πράγμα' ἐστὶν ὠραία γυνή.

Υπὲρ γυναικός, καὶ φίλου πονητέον.

Ὡς ἐστ' ἀπιστον ἢ γυναικεία φύσις.

Οὐ χρὴ τὴν γυναῖκα δεινὴν ἐν τοῖς πολι-
τικοῖς, ἀλλὰ ἐν τοῖς οἰκονομικοῖς εἶναι.

ΕΙΣ ΔΗΜΟΝ.

Ἰσχυρὸν ὄχλος ἐστὶν, οὐκ ἔχει δὲ νοῦν.

ΕΙΣ ΔΙΚΑΙΟΝ.

Ἄνδρὸς δικαίου καρπὸς οὐκ ἀπόλλυται.

Ἄνὴρ, δίκαιός ἐστιν, οὐχ ὁ μὴ ἀδικῶν,

Ἀλλ' ὅς τις, ἀδικεῖν δυνάμενος, οὐ βού-
λεται.

Βάδιζε τὴν εὐθειαν, ἢν δίκαιος ἦς.

Βίου δικαίου γίνεται τέλος καλόν.

Δίκαιος ἴσθ' ἵνα καὶ δικαίων δὴ τύχης.

Δίκαιος εἶναι μᾶλλον, ἢ χρηστὸς θελε.

Δίκαια δράσας, συμμαχου τεύξη Θεοῦ.

Κρίνειν δίκαιον, μὴ τὸ συμφέρον θελε.

Πρὸς εὖ λέγοντας οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω.

Τρόπος δίκαιος, κτήμα τιμιώτατον.

ΕΙΣ ΔΟΞΑΝ.

Ζήτει σεαυτῷ δόξαν ἐγκαταλιπεῖν.

Καλῶς ἀκούειν μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν θέλει.
Κενῆς δὲ δόξης οὐδὲν ἀθλιώτερον.

ΕΙΣ ΔΟΥΛΟΥΣ.

Δούλου δὲ χεῖρον οὐδέν, οὐδὲ τοῦ καλοῦ.
Εἷς ἐστι δούλος οἰκίας ὁ δεσπότης.
Λυπεῖ με δούλος, δεσπότης μεῖζον φρονῶν.
Ὡς ἠδὲ δούλῳ δεσπότης χρηστοῦ τυχεῖν.

ΕΙΣ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ.

Δρυὸς πεσούσης, πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.
Δεῖ τοὺς μὲν εἶναι δυστυχεῖς, τοὺς δ' εὐ-
τυχεῖς.
Ἐπ' ἀνδρὶ δυστυχοῦντι μὴ πλάσης κακόν.
Ἐξ ἡδονῆς γὰρ φύεται τὸ δυστυχεῖν.
Μὴ ἴμβενε δυστυχοῦντι κοινὴ γὰρ τύχη.
Μηδέποτε σαυτὸν δυστυχῶν ἀπελπίσης.
Νόμιζε κοινὰ πάντα δυστυχήματα.
Οἴμοι! τὸ γὰρ ἄφνω δυστυχεῖν μανίαν
ποιεῖ.
Τῶν δυστυχοῦντων εὐτυχῆς οὐδεὶς φίλος.

ΕΙΣ ΕΓΚΡΑΤΕΙΑΝ.

Γαστρός δὲ πειρῶ πᾶσαν ἡνίαν κρατεῖν.
Ἡ κοιλία καὶ πολλὰ χωρεῖ κῶλίγα.

ΕΙΣ ΕΛΠΙΔΑΣ.

Ἄνὴρ ἀτυχῶν δέ, σώζεται ταῖς ἐλπίσιν.
 Αἱ δ' ἐλπίδες βόσκουσι τοὺς κενοὺς βροτῶν.
 Ἐλπίζε πάντα μέχρι γήρωσ, θνητὸς ὦν.

ΕΙΣ ΕΠΑΙΝΟΝ.

Ὑπὲρ σαυτοῦ μὴ φράσης ἐγκώμια.
 Φίλων ἔπαινον μᾶλλον, ἢ σαυτοῦ, λέγε.

ΕΙΣ ΕΥΓΕΝΗ.

Ἄνὴρ ἄριστος οὐκ ἂν εἴη δυσγενής.

ΕΙΣ ΕΥΤΥΧΙΑΝ.

Δίκαιον, εὖ πράττοντα μεμνησθαι Θεοῦ.
 Κατ' ἰδίαν φρόνησιν οὐδεὶς εὐτυχεῖ.
 Κοινὸν δὲ καλὸν ἐστὶ χρηστὸς εὐτυχῶν.
 Οὐκ ἔστιν ὅς τις πάντ' ἀνὴρ εὐδαιμονεῖ.
 Πολλοὶ μὲν εὐτυχοῦσιν, οὐ φρονοῦσι δέ.
 Τῶν εὐτυχοῦντα, καὶ φρονεῖν νομίζομεν.
 Τῷ γὰρ καλῶς πράσσουντι πᾶσα γῆ πα-
 τρίς.

Τῶν εὐτυχοῦντων πάντες εἰσὶ συγγενεῖς.
 Ὡς εὐκόλως πίπτουσιν αἱ λαμπραὶ τύχαι.

ΕΙΣ ΕΥΣΕΒΕΙΑΝ.

Θνητὸς πεφυκῶς, μὴ φρονῆς ὑπέρθεα.
 Θεὸν σέβου, καὶ πάντα πράξεις ἐνθέως.
 Ὑπὲρ εὐσεβείας καὶ λάλει καὶ μάνθανε.

ΕΙΣ ΕΥΧΗΝ.

Εὐχῆς δικαίας οὐκ ἀνήκοος Θεός.

ΕΙΣ ΓΕΡΩΝΤΑ.

Γέρων ἐραστής, ἐσχάτη κακὴ τύχη.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΕΙΣ ΕΧΘΡΑΝ. ΑΘΗΝΩΝ

Ἀθάνατον ἔχθραν μὴ φύλαττε, θνητὸς ὢν.
 Ἐχθροῖς ἀπιστῶν, οὐ ποτ' ἂν πάθοις βλάβην.

Λόγον παρ' ἐχθροῦ, μὴ ποθ' ἠγήσῃ φίλου.
 Δ' γκάς ἐλεῖν ἔχειν μέλλουσι, ὁ ἐν φρεσὶν
 ἔχθος τρέφων ὁμοιοῦται.

ΕΙΣ ΖΩΗΝ.

Ζῆν βουλόμενος, μὴ πράττε θανάτου ἄξια.
 Ζῆν αἰσχροῦ, οἷς ζῆν ἐφθόνησεν ἡ τύχη.

Πάντες καλῶς ζῆν ἐθέλομεν, ἀλλ' οὐ δύναμεθα.
Ὡς ἡδὺ τὸ ζῆν, μὴ φθονούσης τῆς τύχης.

ΕΙΣ ΗΔΟΝΗΝ.

Ἦ γὰρ παράκαιρος ἡδονὴ τίκτει βλάβην.
Ὡς πολλά διὰ τὰς ἡδονὰς λυπούμεθα.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ.

Βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται.
Ζωῆς πονηρᾶς θάνατος αἰρετώτερος.
Ἦ ζῆν ἀλύπως, ἢ θανεῖν εὐδαιμόνως.
Θνητὸς πεφυκῶς, μὴ γέλα τεθνηκότα.
Καλὸν τὸ θνήσκειν, οἷς ὕβριν τὸ ζῆν φέρει.
Κρεῖττον τὸ μὴ ζῆν ἐστίν, ἢ ζῆν ἀσλίως.
Ὀν γὰρ φιλεῖ Θεὸς γ' ἀποθνήσκει νέος.
Οὐ πώποτ' ἐζήλωσα πολυτελεῆ νεκρόν.
Τὸ γὰρ θανεῖν οὐκ αἰσχρόν, ἀλλ' αἰσχροῦς
θανεῖν.

ΕΙΣ ΘΕΟΝ.

Θεὸς συνεργῶν, πάντα ποιεῖ ῥαδίως.
Θεοῦ θέλουτος, καὶ ἐπὶ ῥιπὸς πλείοις.
Ὁ νοῦς γὰρ ἡμῖν ἐστίν ἐν ἐκάστω Θεός.
Πάντη γὰρ ἐστι, πάντα τε βλέπει Θεός.
Τὸ γὰρ τρέφον με, τοῦτ' ἐγὼ κρίνω Θεόν.

ΕΙΣ ΙΑΤΡΟΥΣ.

Γ'ατρός ἀδόλεσχος, νοσοῦντι πάλιν νόσος.
Πολλῶν ἰατρῶν εἴσοδος μ' ἀπώλεσεν.

ΕΙΣ ΚΑΙΡΟΝ,

Ἄπαντα καιρῷ χάριν ἔχει τρυγώμενα.
Καλὸν τὸ καιροῦ παντὸς εἰδέναι μέτρον.
Καιρὸς γάρ ἐστι τῶν νόμων κρείττων πολὺ.
Καιροὶ δὲ καταλύουσι τὰς τυραννίδας.
Καιροῦ τυχῶν γάρ, πτωχὸς ἰσχύει μέγα.
Πολλῶν ὁ καιρὸς γίγνεται παραίτιος.
Πολλοὺς ὁ καιρὸς ἀνδρας αὐκ ὄντας ποιεῖ.
Τάχιστ' ὁ καιρὸς μεταφέρει τὰ πράγματα.
Τὸν καιρὸν εὐχου πάντοθ' ἴλεων ἔχειν.
Ὡς μέγα τὸ μικρὸν ἐστίν, ἐν καιρῷ δοθέν.
Ἔρα τὰ πάντα τοῦ βίου κρίνει καλῶς.

ΕΙΣ ΚΑΛΛΟΣ.

Μὴ κρίν' ὄρων τὸ κάλλος, ἀλλὰ τὸν τρόπον.
Ὡς ἤδ' ὑ κάλλος, ὅταν ἔχη νοῦν σώφρονα.

ΕΙΣ ΚΕΡΔΟΣ.

Βίον πορίζου πάντοθεν, πλήν ἐκ κακῶν.
Βουλόμεθα πλουτεῖν πάντες, ἀλλ' οὐ δύναμεθα.

Βέλτιστε, μὴ τὸ κέρδος ἐν πᾶσι σκόπει.

Ζήτει συναίγειν ἐκ δικαίων τὸν βίον.

Ἦθος πονηρὸν φεῦγε, καὶ κέρδος κακόν.

Κέρδος πονηρὸν μὴ λαβεῖν βούλου ποτέ.

Κέρδος πονηρὸν ζημίαν αἰεὶ φέρει.

Τὰ μικρὰ κέρδη μείζονας βλάβας φέρει.

Τὸ κέρδος ἡγοῦ κέρδος, ἂν δίκαιον ᾖ.

Τὰ δ' αἰσχρὰ κέρδη συμφοράς ἐργάζεται.

Εἰς Κρίσιν, καὶ εἰς τὴν Θεῖαν Δίκην.

Κατηγορεῖν οὐκ ἔστι, καὶ κρίνειν ὁμοῦ.

Ἀνεξέταστον μὴ κολάζε μηδένα.

Ἄγει τὸ Θεῖον τοὺς κακοὺς πρὸς τὴν δίκην.

Ἔστι δίκης ὄφθαλμός, ὅς τα πάντα ὄρα.

Θεοῦ δὲ πληγὴν οὐχ ὑπερπηδᾷ βροτός.

Λήσειν διὰ τέλους μὴ δόκει, πονηρὸς ὢν.

Ὁξὺς Θεοῦ δ' ὄφθαλμός εἰς τὸ πάντα ὄραν.

Εἰς Κρυφία.

Ἄφεις τὰ φανερά, μὴ δίωκε τ' ἀφανῆ.

Μηδέποτε μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσας ἔλπιζε
λήσειν.

Υπόνοια δεινὸν ἔστιν ἀνθρώποις κακόν.

ΕΙΣ ΛΙΜΟΝ.

Λιμός μέγιστον ἄλγος ἀνθρώποις ἔφυ.
 Λιμῶ γάρ οὐδέν ἐστιν ἀντειπεῖν ἔπος.
 Πολλῶν ὁ λιμός γίγνεται διδάσκαλος.

ΕΙΣ ΛΟΓΟΝ.

Γιγχυρότερον δ' ἔγ' οὐδέν ἐστι τοῦ λόγου.
 Λόγος γάρ ἐστι λύπης φάρμακον μόνος.
 Λόγῳ μὲν ἔπεισας, φαρμάκῳ σοφωτάτῳ.
 Λόγοις ἀμείβου τὸν λόγους κείθοντά σε.
 Λύπην γάρ εὖνους οἶδεν ἰᾶσθαι λόγος.
 Λόγῳ διοικεῖται βροτῶν βίος μόνῳ.
 Μέγιστόν ἐστιν ἔργῃς φάρμακον λόγος.
 Ὁ λόγος ἰατρός ἐστι τοῦ κατὰ ψυχὴν πά-
 θους.

Ῥῆμα παρὰ καιρὸν ῥηθὲν, ἀνατρέπει βίον.
 Ῥίψας λόγον τίς, οὐκ ἀναιρεῖται πάλιν.
 Ψυχῆς νοσοῦσης, ἐστὶ φάρμακον λόγος.
 Χωρὶς τὸ εἰπεῖν πολλά, καὶ τὰ καίρια.

ΕΙΣ ΛΥΠΗΝ.

Ἄει τὸ λυποῦν ἐκδίωκε τοῦ βίου.
 Ἄρ' ἐστὶ συγγενές τι λύπη, καὶ βίος.
 Βιοῦν ἀλύπως, θνητὸν ὄντ' οὐ ράδιον.

Λύπαι γὰρ ἀνθρώποισι τίκτουσι νόσον
 Πλοίου λιμὴν μὲν, ἀλυπία δ' ὄρμος βίη.
 Οὐκ ἔστι λύπης χεῖρον ἀνθρώποις κακόν·
 Τὸ ζῆν ἀλύπως, ἀνδρὸς ἔστιν εὐτυχούς.

ΕΙΣ ΜΕΘΗΝ.

Καλὸν τὸ νῆφειν, ἢ τὸ πολλὰ κραιπαλαῖς.
 Ὁ πολὺς ἄκρατος μίκρ' ἀναγκάζει φρονεῖν.

ΕΙΣ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ.

Θνητὸς πεφυκὼς, ταυπίσω πειρῶ βλέπει.
 Μένει δ' ἕκαστον, τοῦθ' ὅπερ μέλλει παθεῖν.
 Μὴ μοι γένοιθ' ἄβουλομ', ἀλλ' ἄσπιμφορ.
 Οὐδεὶς τὸ μέλλον ἀσφαλῶς βουλευέται.

ΕΙΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΝ.

Ἡ δὲ μετάνοια γίγνεται ἀνθρώποις κρίσει.

ΕΙΣ ΜΕΤΡΙΟΤΗΤΑ.

Ἀνθρώπου ὄντα σαυτὸν ἀναμίμησκέ ἀεὶ.
 Βούλου δ' ἀρέσκειν πᾶσι, μὴ σαυτῶ μόνου.
 Εἰ θνητὸς εἶ, βέλτιστε, θνητὰ καὶ φρόνε.
 Ἐν δ' εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις.
 Ἴσος μὲν ἴσθι πᾶσι, κἂν προὔχης βίῳ.

Σωτηρίας σημεῖον ἡμερος τρόπος.
 Τὸ γινῶθι σαυτὸν πανταχοῦ ἐστὶ χρήσιμον.

ΕΙΣ ΜΗΤΡΥΙΑΝ.

Δεινότερον οὐδέν ἄλλο μητρυιῆς κακόν.

ΕΙΣ ΝΕΟΤΗΤΑ.

Αἴκιμή τὸ σύνολον οὐδέν ἄνθους διαφέρει.
 Μέμνησο νέος ὦν, ὡς γέρων ἔση ποτέ.
 Νέος πεφυκῶς, πολλὰ χρυστὰ μάθανε.
 Νέω δὲ σιγᾶν μάλλον, ἢ λαλεῖν πρέπει.
 Νέος ὦν, ἀκούειν τῶν γεραιτέρων θέλε.

ΕΙΣ ΝΟΜΟΥΣ.

Γασχυρόν ὁ νόμος ἐστίν, ἢν ἄρχοντ' ἔχη.
 Νάμω τὰ πάντα γίνεται, καὶ κρίνεται.
 Νόμοις ἔπεσθαι τοῖσιν ἐγχώροις καλόν.
 Βίας παρούσης, οὐδέν ἰσχύει νόμος.
 Ρήτωρ πονηρὸς τοὺς νόμους λυμαίνεται.

ΕΙΣ ΞΕΝΟΥΣ.

Ξένους πένητας μὴ παραδράμης ἰδῶν.
 Ξένοις ἐπαρκῶν, τῶν ἴσων τεύξη ποτέ.
 Ξενίας αἰεὶ φρόντιζε, μὴ καθυστέρει.

Ξένοισι πιστοῖς, πιστός ὢν γίγνου φίλος.
 Ξένον ἀδικήσεις μηδέ ποτε, καιρόν λαβόν.
 Ξένῳ μάλιστα συμφέρει τὸ σωφρονεῖν.
 Ξένος ὢν, ἀπράγμων ἴσθι, καὶ πράξι
 καλῶς.

Ξένον προτιμᾶν μᾶλλον ἀνθρώποις ἔστι.
 Ξένον δὲ σιγαῖν κρεῖττον, ἢ κεκραγέμενον.
 Ξένος πεφυκῶς, τοὺς ξενοδόχους σέβου.
 Ξένους ξένιζε· καὶ σὺ γὰρ ξένος γ' ἔσθι.
 Πλάνη βίον τίθησι σωφρονέστερον.

ΕΙΣ ΟΡΚΟΝ.

Ἄνδρῶν δὲ φαύλων ὄρκον εἰς ὕδωρ γράψαι.
 Θεὸν ἐπιορκῶν μὴ δόκει λελησμέναι.
 Ὅρκον δὲ φεύγε, καὶ δικαίως ὀμνυῖς.

ΕΙΣ ΟΡΓΗΝ.

Ἄνθρωπος ὢν, γέγνωσκε τῆς ὀργῆς κρείττον.
 τείν.

Γίγνου δ' εἰς ὀργὴν μὴ ταχύς τ', ἀλλὰ
 βραδύς.

Βλάπτει τὸν ἄνδρα θυμὸς εἰς ὀργὴν πεσοῦς.
 Ζήσεις βίον κράτιστον, ἂν θυμοῦ κρατῆσαι.

Θυμοῦ κρατῆσαι, κάπιθυμίας, καλόν,
 Νίκησον ὀργὴν, τῷ λογίζεσθαι καλῶς.

Ὅργη δὲ πολλὰ ὄραν ἀναγκάζει κακά.

Οὐδείς μετ' ὀργῆς ἀσφαλῶς βουλευέται.
 Ὄργῃ φιλοῦντων μικρὸν ἰσχύει χρόνον.
 Ὄργῃν ἑταίρου, καὶ φίλου πειρῶ φέρειν.
 Φεύγειν αἰεὶ δεῖ δεσπότης θυμουμένους.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΑΣ.

Αὐθαίρετος λύπη ἐστὶν ἡ τέκνων σπορά.
 Μακάριόν ἐστιν, Υἱὸν εὐτακτον τρέφειν.
 Μακάριος, ὅς τις εὐτύχησεν εἰς τέκνα..
 Στύλος γὰρ οἴκου παῖδες εἰσὶν ἄρρενες.
 Φιλίας μέγιστος δεσμὸς αἱ τέκνων γοναί.

ΕΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΝ.

Ἀναφαίρετον κτῆμ' ἐστὶ παιδεία βροτοῖς.
 Ἄπαντας ἡ παιδεύσις ἡμέρους ποιεῖ.
 Βραβεῖον ἀρετῆς ἐστὶν εὐπαιδευσία.
 Βλέπων πεπαιδευμ' εἰς τὰ τῶν ἄλλων κακά.
 Γράμματα μαθεῖν δεῖ, καὶ μαθόντα, κοῦν
 ἔχειν.
 Διπλοῦν ὀρῶσιν οἱ μαθόντες γράμματα.
 Βακτηρία γάρ ἐστι παιδεία βίου.
 Κάλλιστόν ἐστι κτῆμα, παιδεία βροτοῖς.
 Ἐὰν τοῖς ἀγροίκοις ἐστὶ παιδείας λόγος.
 Καλὸν δὲ καὶ γέροντι μανθάνειν σφόδρα.
 Τιμὴ πέφυκε πάσι παιδεία βροτοῖς.
 Ὅ γράμματ' εἰδῶς, καὶ περισσὸν κοῦν ἔχει.

Ὁ σοφὸς ἐν αὐτῷ περιφέρει τὴν οὐσίαν.

Ὁ μὴ δαρεὶς ἄνθρωπος, οὐ παιδεύεται.

Ὁ γραμμάτων ἄπειρος, οὐ βλέπει β
πων.

Οὐκ ἔστι σοφίας κτῆμα τιμιώτερον.

Σοφοῖς ὁμιλῶν, καὶ αὐτὸς ἐκβήσῃ σοφός.

Σοφία γὰρ ἔστι καὶ μαθεῖν ὃ μὴ νοεῖς.

Σοφῷ παρ' ἀνδρὶ πρῶτον εὐρέθη λόγος.

Σοφὸς γὰρ οὐδεὶς, ὃς τὰ πάντα προσκ
πτει.

Σοφία δὲ πλούτου κτῆμα τιμιώτερον.

Σοφοῦ παρ' ἀνδρὸς χρὴ σοφόν τι μαυθ
γειν.

Σοφοὶ δὲ συγκρύπτουσιν οἰκείας βλάβας.

Ὅς οὐδὲν ἢ μάθησις, ἂν μὴ νοῦς παρ
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΙΣ ΠΑΡΑΙΝΕΣΙΝ.

Ἄπαντες ἐσμὲν εἰς τὸ νοθετεῖν σοφοί.

Αὐτοὶ δ' ἁμαρτάνοντες, οὐ γινώσκομεν

ΕΙΣ ΠΕΝΙΑΝ.

Πενία δ' ἀγνώμονάς γε τοὺς πολλοὺς ποιεῖ

Καλῶς πένεσθαι μᾶλλον, ἢ πλουτεῖν κ
κῶς.

Λεπτῶς καλῶς ζῆν κρεῖσσον, ἢ λαμπρῶ
κακῶς.

Μισῶ πένητα πλουσίῳ δωρούμενον.
 Πενίαν φέρειν, οὐ παντός, ἀλλ' ἀνδρὸς
 σοφοῦ.
 Πένητας ἀργούς οὐ τρέφει ῥάθυμια.
 Πενία δ' ἄτιμον καὶ τὸν εὐγενῆ ποιεῖ.
 Πενίαν φέρειν, καὶ γῆρας, ἐστὶ δύσκολον.
 Οὐδὲν πενίας βαρύτερόν ἐστιν φορτίου.
 Τῶν γὰρ πενήτων εἰσὶν οἱ λόγοι κενοί.

ΕΙΣ ΠΙΣΤΙΝ.

Μὴ πάντα πειρῶ πᾶσι πιστεύειν αἰεί.

ΕΙΣ ΠΛΕΟΝΕΣΙΑΝ

Γσότητὰ δ' αἰροῦ, πλεονεξίαν φεῦγε.
 Κακὸν μέγιστον ἐν βροτοῖς ἀπληστία.

ΕΙΣ ΠΛΟΥΤΟΝ.

Δύναται τὸ πλουτεῖν καὶ φιλανθρώπους
 ποιεῖν.
 Δύναμις πέφυκε τοῖς βροτοῖς τὰ χρήματα.
 Ἐὰν δ' ἔχωμεν χρήμαθ', ἔξομεν φίλους.
 Ἡδιστόν ἐστι τῶν ὑπαρχόντων κρατεῖν.
 Μέμνησο πλουτῶν τοὺς πένητας ὠφελεῖν.
 Μὴ σπεῦδε πλουτεῖν, μὴ πένης γένῃ ταχύ.
 Πλούτῳ πεποιθώς, ἀδίκῃ μὴ πειρῶ ποιεῖν.

Ράθυμος ὢν σὺ πλούσιος, πένης ἔση.
Χρυσὸς δ' ἀνοίγει πάντα, κ' αἰδοῦ πύλας.

ΕΙΣ ΠΟΛΥΠΡΑΓΜΟΣΥΝΗΝ.

Πολυπραγμανεῖν τ' ἀλλότρια μὴ βούλομαι
κακά.

Πολλοὶ σχολὴν ἀγούσιν εἰς τὰ χείρονα
Τὸ πολλά πράττειν ἐστὶ πανταχοῦ σαπρόν
Τὸ πολλά πράττειν, κῶδινὰς πολλὰς ἔχει.

ΕΙΣ ΠΟΝΗΡΟΥΣ.

Ἄνθρωπος πονηρὸς δυστυχεῖ, καὶ εὐτυχῆ.
Ἄνδρὸς πονηροῦ φεύγε συνοδίαν αἰεὶ.
Ἄσυλλόγιστόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ἄνουθέτητόν ἐστιν ἡ πονηρία.
Ἄνδρὸς πονηροῦ σπλάγχχνον οὐ μαλάσσεται.

Δύσμορφος εἶναι μᾶλλον, ἢ καλὸς κακός.
Τὸν δόλιον ἄνδρα φεύγε παρ' ὄλου τὸν βίον.

Ἐαυτὸν οὐδεὶς ὁμολογεῖ, κακοῦργος ὢν.
Ἡ Ξη πονηρὰ τῆν φύσιν διαστρέφει.
Θεὸς δικαίοις ἔργοις ἠθεταί, καὶ οὐκ ἀδικαίς.

Κακοῖς ὁμιλῶν, καυτὸς ἐκβήσῃ κακός.
Κακοῦ γὰρ ἀνδρὸς θῶρ' ὄνησιν οὐκ ἔχει.

Καὶ ζῶν ὁ φαῦλος, καὶ θανῶν κολάζεται.
 Κακῶ σὺν ἀνδρὶ μηδ' ὅλως ἔδωκερόρει.
 Πονηρὸν ἄνδρα μηδέποτε ποιοῦ φίλον.
 Φθείρουσιν ἤδη χρηστὰ ἔμιλῖαι κακαί.
 Φασὶ κακίστους οἱ πονηροὶ τοὺς καλοὺς.
 Χρηστὸς πονηροῖς οὐ τιτρώσκεται λόγοις.
 Ὡς ἔργον εὖ ζῆν ἐν πονηροῖς ἤθεσιν.
 Ὡς πάντα τιμῆς ἐστι, πλὴν κακοῦ τρόπου.

ΕΙΣ ΠΡΟΣΟΧΗΝ.

Εἰρή φυλάσσεις μίκρον, ἀπολείς τὰ μείζονα.
 Τῆς ἐπιμελείας πάντα ὁσῦλα γίγνεται.

ΕΙΣ ΣΙΩΠΗΝ.

Γλώσσης μάλιστα πανταχοῦ πειρῶ κρατεῖν.
 Γλώσση ματαιία ζημία προσγίνεται.
 Διὰ δὲ σιωπῆς πικρότερον κατηγορεῖ.
 Ἐνίοις τὸ σιγᾶν ἐστὶν κρεῖττον τοῦ λέγειν.
 Εὐκαταφρόνη τὸν ἐστὶ σιγηρὸς τρόπος.
 Ἡ γλῶσσα πολλοὺς εἰς ὄλεθρον ἤγαγεν.
 Ἡ λέγε τι σιγῆς κρεῖττον, ἢ σιγῆν ἔχε.
 Πολλοῖς ἀπόκρισις ἢ σιωπὴ τυγχάνει.
 Ἡ γλῶσσα πολλῶν ἐστὶν αἰτία κακῶν.
 Ἡ δεῖ σιωπᾶν, ἢ λέγειν ἀμείνονα.
 Κρεῖττον σιωπᾶν ἢ λαλεῖν, ἃ μὴ πρέπει.
 Οὐδὲν σιωπῆς ἐστὶν χρησιμώτερον.

Σιγή ποτ' ἔστιν αἰρεωτέρα λόγου.
 Οὐ δεῖ σιωπᾶν, καὶ λαλεῖν ὅπου χρεών.

ΕΙΣ ΣΥΝΕΙΔΗΣΙΝ.

Βροτοῖς ἅπασιν ἡ συνείδησις Θεός.

ΕΙΣ ΤΕΧΝΗΝ.

Λιμὴν ἀτυχίας ἔστιν ἀνθρώποις τέχνη.
 Τύχη τέχνην εὗρηκας, οὐ τέχνη τύχην.

ΕΙΣ ΤΙΜΗΝ.

Τιμώμενοι γὰρ πάντες ἤδονται βροτοί.

ΕΙΣ ΤΟΛΜΗΝ.

Εὐτολμος εἶναι κρίνε, τολμηρὸς δὲ μή.
 Ἔστι τὸ τολμᾶν, ὧ φίλ', ἀνδρὸς οὐ σοφοῦ.
 Προπέτεια πολλοῖς ἔστιν αἰτία κακῶν.
 Τὸ πολλὰ τολμᾶν, πολλ' ἀμαρτάνειν ποιεῖ.

ΕΙΣ ΤΥΧΗΝ.

Ἀνθρώπος ὢν, μέμνησο τῆς κοινῆς τύχης.
 Βέβαιον οὐδὲν ἐν βίῳ δοκεῖ πέλειν.
 Δοῦς τῇ τύχῃ τὸ μικρὸν, ἐκλήψη μέγα.

ἡσπαροκολούθητον δὲ πρᾶγμ' ἔσθ' ἡ τύχη.
 Θεῷ μάχεσθαι δεινόν ἐστι, καὶ τύχη.
 Οἷς μὲν δίδωσιν, οἷς δ' ἀφαιρεῖται τύχη.
 Πολλοὺς κακῶς πράσσοντας, ὥρθωσε τύχη.
 Πᾶσι γὰρ εὖ φρονουῖσιν συμμαχεῖ τύχη.
 Ρέγγχει παρούσης τῆς τύχης τὰ πράγματα.
 Στρέφει δὲ πάντα τὰν βίῳ μικρὰ τύχη.
 Τύχης τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβου-
 λίας.

Ταυτόματον ἡμῶν καλλίῳ βουλευέται.
 Τὰ θνητὰ πάντα μεταβολὰς πολλὰς ἔχει.
 Χειμῶν μεταβάλλει ῥαδίως εἰς εὐδίαν.
 Ὅς ποικίλον πρᾶγμ' ἐστὶ καὶ πλάνον, τύχη.

ΕΙΣ ΥΒΡΙΝ.

Δύσμοιρος ἴσθι μᾶλλον, ἢ κακηγόρος.
 Εἶφος τίτρώσκει σῶμα, τὸν δὲ νοῦν λόγος.
 Οὐδὲν πέπονθας δεινόν, ἂν μὴ προσποιῇ.

ΕΙΣ ΥΓΕΙΑΝ.

Οὐκ ἔσθ' ὑγείας κρεῖττον οὐδὲν ἐν βίῳ.
 Ὑγεία, καὶ νοῦς, ἐσθλὰ τῷ βίῳ οὖο.

ΕΙΣ ΥΠΕΡΗΦΑΝΙΑΝ.

Α'λαζονείας οὔτις ἐκφεύγει δίκην.
 Οὔτ' εὐτυχεῖς μάλιστα, μὴ μέγα φρόνει.

ΕΙΣ ΥΠΙΝΟΝ.

Υπνος δὲ θαμάτῳ τις προμελίτησις πέλει.
 Υπνος δὲ πᾶσι ἐστὶν ὑγεία βίου.
 Υπνος τὰ μικρὰ τοῦ θανάτου μυστήρια.
 Υπνος πέφυκε σώματος σωτηρία.
 Υπνος δὲ πείναν τὴν κακίσχιστον θάμῃ.

ΕΙΣ ΥΠΟΜΟΝΗΝ.

Ἄνδρὸς τὰ προσπίπτουσα γενναίως φέρειν.
 Ἐνεγκε λύπην καὶ βλάβην ἐρρωμένως.
 Κούφως φέρειν δεῖ τὰς παρεστώσας τύχας.
 Νίκα λογισμῶ τὴν παρούσαν συμφορὰν.
 Πειρῶ τύχης ἄγναιαν εὐχερῶς φέρειν.
 Ῥᾶον παραικεῖν, ἢ παθόντα καρτερεῖν.
 Στερρῶς φέρειν χρὴ συμφορὰν τὸν εὐγενῆ.
 Τὴν τῶν κρατούντων μάθε φέρειν ἐξουσίαν.
 Φρουρῶντὸς ἐστὶ, ζημίαν Ῥᾶον φέρειν.
 Φέρειν ἀνάγκη θνητὸν ὄντα τῆς τύχης.

ΕΙΣ ΦΘΟΝΟΝ.

Αὐτὸς πενωθεὶς, τοῖς ἔχουσι μὴ φθόνει.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΥΣ.

Ἄδικον τὸ λυπεῖν τοὺς φίλους ἐκουσίως.
 Ἄπασιν εὖ πράττουσιν ἠδομαι φίλοις.
 Ἄνδρὸς κακῶς πράσσοντος ἐκποδῶν φίλοι.
 Βέβαιος ἴσθι, καὶ βεβαίως χρῶ φίλοις.
 Δεῖ τοὺς φιλοῦντας πιστεῖν, οὐ λόγους ἔχειν.
 Ἐν τοῖς δὲ δεινοῖς, χρημάτων κρείττου
 φίλος.
 Εὖχου δ' ἔχειν τι, κ' οὐ ἔχῃς, ἔξεις φίλους.
 Ἐν τοῖς κακοῖς δὲ τοὺς φίλους εὐεργέτει.
 Ἰσον θεῶ σου τοὺς φίλους τιμᾶν θέλε.
 Ἰδίας νόμιζε τῶν φίλων τὰς συμφοράς.
 Κρίνει φίλους ὁ καιρὸς, ὡς χρυσὸν τὸ πῦρ.
 Καλὸν τὸ μηδὲν εἰς φίλους ἀμαρτάνειν.
 Καλὸν θέαμα δ' ἐστὶν εὖ πράττων φίλος.
 Κακὸν φέρουσι καρπὸν οἱ κακοὶ φίλοι.
 Ἡ τοῦ βίου κοινωνία, μακροτέραν τὴν φι-
 λίαν ποιεῖ.
 Λίαν φιλῶν σεαυτὸν, οὐχ ἔξεις φίλον.
 Μὴ φεῦγ' ἑταῖρον ἐν κακοῖσι κείμενον.
 Μακάριος, ὃς τις ἔτυχε γευναίου φίλου.
 Μηδέποτε πειρῶ δύο φίλων εἶναι κριτής.

Νόμιζ' ἀδελφούς τοὺς ἀληθινούς φίλους.
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅς τις οὐχ αὐτὸν φιλεῖ.
 Ὁργῆς χάριν, τὰ κρυπτὰ μὴ ἐκφάνη
 φίλου.

Οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτήμα κάλλιον φίλου.

Πειρῶ φίλοισι μὴ κακὸς γ' εἶναι φίλος.

Πολλοὶ τραπέζης, οὐκ ἀληθείας φίλοι.

Τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὐρίσκει φίλους.

Φίλον δι' ὀργὴν ἐν κακοῖς μὴ παρίδης.

Φίλος φίλῳ γὰρ συμπουῶν αὐτῷ πονεῖ.

Φίλου τρόπους γίνωσκε, μετήσης δὲ μὴ.

Φίλος με βλάπτων οὐδὲν ἐχθροῦ διαφέρει.

Φίλους ἔχων, νόμιζε θησαυροὺς ἔχειν.

Φιλεῖ ὃ ἑαυτοῦ πλείον οὐδεὶς οὐδένα.

Φιλίας δικαίας κτήσις ἀσφαλεστάτη.

Φίλον βέβαιον ἐν κακοῖσι μὴ φοβοῦ.

ΕΙΣ ΦΙΛΟΠΟΝΙΑΝ.

Ἔργοις φιλόπονός ἴσθι, μὴ λόγοις μόνον.

Ἐν μυρίοις τὰ καλὰ γίγνεται πόνοις.

Μοχθεῖν ἀνάγκη τοὺς θέλοντας εὐτυχεῖν.

Φιλόπονός ἴσθι, καὶ βίου κτήση καλόν.

Ὡς ἡδὺ τοῖς σοφοῖσι μεμνηῆσθαι πόνων.

Ὡς πολλὰ θνητοῖς ἡ σχολὴ ποιεῖ κακά.

Αὐτὰ σε διδάσκει ταῦ βίου τὰ πράγματα.

ΕΙΣ ΦΡΟΝΗΣΙΝ.

Ἀγαθὸν μέγιστον ἢ φρόνησις ἐστὶ αἰεὶ.
 Ἄνδρες χαρακτήρ ἐκ λόγου γνωρίζεται.
 Ἀριστόν ἐστι πάντ' ἐπίστασθαι καλά.
 Ἄν εὖ φρονῆς, τὰ πάντα γ' εὐδαίμων ἔσῃ.
 Αἰεὶ κράτιστόν ἐστι τ' ἀσφαλέστατον.
 Ἔνισι κακῶς φρονοῦσι, πράσσοντες καλῶς.
 Ἐμπειρία γὰρ τῆς ἀπειρίας κρατεῖ.
 Ἡδύγε πατήρ φρόνησιν ἀντ' ὀργῆς ἔχων.
 Ἡδιστόν ἐστι, εὐτυχοῦντα νοῦν ἔχειν.
 Μισῶ σοφιστήν, ὅς τις οὐχ αὐτῷ σοφός.
 Χαῖρε τοῖς ἐλέγχουσί σε μάλλον, ἢ τοῖς
 κολακεύουσι.
 Συνετὸς πεφυκῶς, φεύγε τὴν κακουργίαν.
 Οἱ παρ' ἡλικίαν νοῦς μίσος ἐξεργάζεται.
 Οὐδεὶς ὁ νοεῖς μὲν οἶδεν, ὁ δὲ ποιεῖς
 βλέπει.
 Οὐ πανταχῇ δ' ὁ φρόνιμος ἀρμόττειν δο-
 κεῖ.
 Τὸ, Μηδὲν εἰκῆ, πανταχοῦ ἐστι χρήσιμον.
 Ψυχῆς μέγας χαλινὸς ἀνθρώποις ὁ νοῦς.
 Ὡς οὐδὲν ἢ μάθησις, ἣν μὴ νοῦς παρῆ.

ΕΙΣ ΦΥΣΙΝ.

Ἡ δοῦσα πάντα καὶ κομίζεται φύσις.

Η φύσις ἐκάστου γὰρ γένους ἐστὶ πατρίς..
 Η φύσις ἀπάντων τῶν διδασκαμάτων κρατεῖ
 Φύσιν πονηρὰν μεταβαλεῖν οὐ ῥάδιον..

ΕΙΣ ΧΡΟΝΟΝ.

Ἄγει δὲ πρὸς φῶς τὴν ἀλήθειαν χρόνος.
 Μακρὸς γὰρ αἰὼν συμφορὰς πολλὰς ἔχει.
 Πάντ' ἀνακαλύπτων ὁ χρόνος πρὸς φῶς
 φέρει.
 Σύμβουλος οὐδεὶς ἐστὶ βελτίων χρόνου.
 Χρόνῳ τὰ πάντα γίγνεται, καὶ κρίνεται.
 Χρόνος δίκαιον ἄνδρα δεικνύει μόνος.
 Χρόνος δ' ἀναίρει πάντα, καὶ λήθην ἄγει.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΕΙΣ ΧΡΕΟΣ.

ΑΘΗΝΩΝ

Λαβῶν ἀπέδος, ἄνθρωπε, καὶ λήψῃ πάλιν.
 Τὰ δάνεια δούλους τοὺς ἐλευθέρους παιεῖ.

ΕΙΣ ΨΕΥΔΟΣ.

Ψευδόμεκος οὐδεὶς λανθάνει πολὺν χρόνον.
 Ψεύδος διαβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται.
 Ψεῦδος δὲ μισεῖ πᾶς σοφός, καὶ χρήσιμος.

ΕΙΣ ΨΟΓΟΝ.

Ἡθους δικαίου φαῦλος οὐ ψαύει λόγος.
 Νικᾷ γὰρ αἰεὶ διαβολῇ τὰ κρείττονα.
 Τὸν αὐτὸν αἰνεῖν, καὶ ψέγειν, ἀνδρὸς
 κακοῦ.

ΕΙΣ ΨΥΧΗΝ.

Ψυχὴν ἔστιζε πρὸς τὰ χρηστὰ πράγματα.
 Ψυχῆς τιμὴ μάθησις καὶ νοῦς συντεταγ-
 μένος ἐπὶ φρόνησιν.

Πολλοῖσι θνητῶν ἡ μὲν ὄψις εὐγενής, ὁ
 νοῦς δὲ ἐν αὐτῇ, δυσγενής εὐρίσκεται.

Νοῦν χρὴ θεάσασθαι· οὐδὲν τῆς εὐμορφίας
 ὄφελος, ὅταν τις μὴ φρένας ἔχη.

Πλοῦτον μὲν πλουτοῦτος ἔχεις, ψυχὴν δὲ
 πένητος.

ΤΕΔΟΙ ΤΩΝ ΜΟΝΟΙΤΙΚΩΝ ΓΝΩΜΩΝ.

Τ Ω Ν

ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ

ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Χίων Ματρίδι. Α'.

Ο ἀποδιόδύς σοι τὰ γράμματα Ἄρχέ-
 πολις ὁ Λέμνιος, ἐμπορευόμενος εἰς τὸν
 Πόντον, ἐδεήθη μου, ὅπως αὐτὸν συστρί-
 σαιμί σοι· ἐγὼ δὲ ἄσμενος ἐδεξάμην, καὶ
 οὐδὲ φίλος μοι ὦν ἐτύγχανε· κέρδος οὖν
 μέγα αἶψην, ἀφορμὴν λαβεῖν τοῦ ποιῆσαι
 τινα φίλον, μὴ ὄντα πρότερον· εἰς ὃ κέρ-
 δος συλλήψη μοι καὶ σὺ, φιλανθρωπῶπως αὐ-
 τὸν εἰσδεξάμενος. Πείθομαι δὲ καὶ μέτριον
 ἔμπορον εἶναι· καὶ γὰρ φιλοσοφήσας πρότε-
 ρον, εἶτα ἐμπορεύεται.

Φίλιππος Ἀριστοτέλει εὖ πράττειν. Β'.

Ἴσθι μοι γεγονότα Υἱόν. Πολλήν οὖν τοῖς Θεοῖς χάριν ἔχω, οὐχ οὕτως ἐπὶ τῇ γεννήσει τοῦ παιδός, ὡς ἐπὶ τῷ κατὰ τὴν σὴν ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέαι· ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν ὑπὸ σοῦ τραφέντα, καὶ παιδευθέντα, ἄξιον ἕσσεσθαι καὶ ἡμῶν, καὶ τῆς τῶν πραγμάτων διαδοχῆς.

Διογένης ὁ Κυνικός Ἀπολλήξειδι. Γ'.

Ἐνέτυχόν σοι περὶ οἰκήσεως, καὶ χάρις ὑποσχοσμένῳ· κοχλίαν δὲ θεασάμενος, εὖρον οἴκησιν ἀλειυνήν. Ἀπολέλυσα οὖν τῆς ἀπληρεσίας, καὶ σύγχαίρε ἡμῖν τὴν φύσιν εἰρήσχοῦσι.

Μελισίππῳ. Δ'.

Ἦκουόν σου λελυπῆσθαι ὅτι τὰ Ἀθηναίων τέκνα πληγὰς ἡμῖν ἐνέτεινε μεθύοντα, καὶ δεινὰ πάσχειν, εἰ σοφία πεπαρώκηται. Εὖ δὲ ἴσθι, ὅτι τὸ Διαγένοῦς μὲν ἐπλήχθη σῶμα ὑπὸ τῶν μεθύοντων, ἀρετὴ δὲ οὐκ ἠσχύνθη, ἐπεὶ μήτε κασμεῖσθαι πέφυκεν ὑπὸ φαύλων, μήτε αἰσχύνεσθαι. Διογένης μὲν δὴ οὐχ ὑβρίσθη, κακῶς δ' ἴπαθεν ὁ Ἀθηναίων δῆμος, ἐν ᾧ τιεὶς ἔδοξαν ἀρετῆς ὑπεριθεῖν.

Ἀπολλήξειδι. Ε΄.

Μηνόδωρον Φιλόσοφον παρεκάλεσάν μ
 συστήσαι σοι Μεγαρικοὶ νεανίσκοι. Γελοῖ
 τάτην σύστασιν· ὅτι μὲν γὰρ ἄνθρωπος
 ἔστιν, ἐκ τῶν εἰκόνων εἶση· εἰ δὲ καὶ
 Φιλόσοφος, διὰ βίου, καὶ λόγου· ὁ γὰρ
 καθ' ἡμᾶς σκουδαῖος δὲ ἑαυτοῦ συνίσταται

Κράτης τοῖς ἐταίροις. Σ΄.

Μελέτω ὑμῖν τῆς ψυχῆς, τοῦ δὲ σώμα
 τος, ὅσον ἀνάγκη· τῶν δ' ἔξω μὴ ὅσον
 Εὐδαιμονία γὰρ οὐκ ἡδονή, οἷ ἦν τῶ
 ἔκτος χρεία, ἀλλ' ἀρετὴ μετ' αὐθενός τῶ
 ἔκτος τελεία.

Τοῖς αὐτοῖς. Ε΄.

Καλὸν νόμος, ἀλλ' οὐ κρεῖττον Φιλοσο
 φίας· ὁ μὲν γὰρ βιάζεται μὴ ἀδικεῖν,
 δὲ διδάσκει. Ὅσον δὲ χειρόν ἐστιν ἀνάγκη
 τί ποιεῖν τοῦ ἔκουσίως, τασούτω καὶ
 νόμος Φιλοσοφίας. Ὡς τε διὰ ταῦτα φι
 λοσοφεῖτε, καὶ μὴ πολιτεύεσθε. Κρεῖττον
 γάρ, δὲ οὐ διδάσκονται ἄνθρωποι δικαιο
 πραγεῖν ἐπίστασθαι, ἢ δὲ οὐ ἀναγκάζονται
 μὴ ἀδικεῖν.

᾽Ωριγένης. Η'.

Οὐ παιεῖ ἀγρὸς σπουδαίους οὐδὲ ἄστου
 καὶ ἀγρὸς, ἀλλ' αἰ σὺν τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ
 κακοῖς διατριβαί. Ὡστ' εἰ βούλει ἀγαθούς,
 καὶ μὴ κακοὺς γενέσθαι σοι τοὺς παῖδας,
 πέμπε μὴ κατ' ἀγρὸν, ἀλλ' εἰς Φιλοσόφου,
 ἵνα καὶ αὐτοὶ βαδίζοντες, τὰ καλὰ ἐκμά-
 θοῦεν· ἀσκητὸν γὰρ ἀρετῇ, καὶ οὐκ αὐτά-
 ματου ἐμβαίνει τῇ ψυχῇ, ὥσπερ κακία.

Ἀπολλώνιος ὁ Θυανεύς Εὐφράτη. Θ'.

Ἐμοὶ πρὸς Φιλοσόφου ἐστὶ φιλία· πρὸς
 μὲν τοὺς σοφιστὰς, ἢ γραμματιστάς, ἢ τι
 τοιοῦτο γένος ἕτερον ἀνθρώπων κακοῦαι-
 μόνων, οὐτε νῦν ἐστὶ φιλία, μήτ' ὕστερον
 ποτε γένοιτο. Τάδε μὲν αὖν οὐ πρὸς σέ,
 πλὴν εἰ μὴ καὶ σὺ τούτων εἰς ἐκεῖνα δέ,
 ἀ πάντα πρὸς σέ· θεραπεία σου τὸ πάθη,
 καὶ πειρῶ. Φιλόσοφος εἶμι, καὶ μὴ φθονεῖν
 τοῖς ὄντως φιλοσοφοῦσιν· ἐπέλασι καὶ γῆ-
 ρας ἤδη πλησίον, καὶ θάνατος.

Φάλασις Λακρίτῳ, Ι'.

Ἄχθομένῳ μὲν σοι βαρέως ἐπὶ τῇ τοῦ
 παιδὸς τελευτῇ, πᾶσα συγκλώμη. Καγὼ δὲ
 σφόδρα συμπαθῶν, ὡς εἰς τῶν οἰκείων τὸ συμ-
 βεβηκὸς ἠγούμενος, μείζον ἀχθομαι, καίταρ

στερρότερα φύσει πρὸς τὰ τοιαῦτα χρώμ
 νος, διὰ τὸ μηδὲν ἔφελος ὄραν, μηδὲ τὸ
 ἀμέτρως ἀνιωμένοις. Παραμυθία δὲ ἔστι
 σοι μεγάλη τῆς ἐπ' αὐτῷ συμφορᾶς· πρῶτο
 μὲν ὅτι ὑπὲρ πατρίδος ἀγωνιζόμενος
 πολέμῳ σὺν ἀριστεία τέθνηκεν, εἶθ' ὅτι
 κῶν, καλλίστους τέλους ὑπὸ τῆς εἰμαρ
 νης ἠξίωται. Τὸ δὲ τελευταῖον, ὅτι μηδὲ
 ἁμαρτῶν παρὰ τὸν βίον, ὑπεσφράγισε τὴν
 ἰδίαν ἀρετὴν θανάτῳ. Ὁ μὲν γὰρ ἐν
 ζῆν ἀγαθός, ἀδελὸν εἰ μεταβαλεῖ πρὸς π
 χειρὸν· αἱ τύχαι γὰρ ἀνθρώπων τὸ πλε
 στον, οὐχ αἱ γνώμαι κρατοῦσιν· ὁ δὲ τελευ
 τήσας ἀκατηγόρητος, ἐν τῷ καλλίστῳ σχε
 ματι τῆς δόξης καθιόρτυται. Νομίσας οὐ
 ἀξίας παρ' αὐτοῦ χάριτας ἀπειληφέναι γε
 νέσεως, καὶ ἀνατροφῆς, τὸ καλὸν καγαθά
 μέχρι τέλους αὐτὸν γεγονέναι, ταύτην αὐτῷ
 τὴν ἀμοιβὴν ἀντίδος, τὸ πρᾶως καὶ εὐπα
 ρηγορήτως τὴν ἐπ' αὐτῷ λύπην ἐνεγκεῖν.

Παυρόλα. ΙΑ'.

Τὰ μὲν παρὰ Πατρὸς εἰς Υἱὸν ἔσχι
 κας δίκαια. Παυρόλα· τὰ δὲ ἐκ σοῦ Πα
 τρι δυνάμενος οὐκ ἀντιπαρέχων, ἁμαρτά
 νεις· πυνθάνομαι γὰρ σε παιδείας, ὃ πολ
 λάκις ἐμεμψάμην, οὐκ ἐπιμελεῖσθαι. Ἄλλην
 δὲ χάριν οὐκ ἐπιζητῶ λαβεῖν παρὰ σοῦ.

κύτης ὑστερήρας. Ἴσθι δὲ ὅτι καὶ τὸ παιδείας συμφέρον, εἰάν χαρίσασθαι βουληθῆς, οὐχ ὁ ληψόμενος τὴν χάριν, ἀλλ' οἱ δώσων μάλλον καθέξει.

Λιβάνιος Βασιλείῳ. ΙΒ'.

Οὐπω μοι τῆς λύπης ὑφῆκας, ὡς τε μεταξὺ γράφοντα τρέμειν. Ἄλλ' εἰ μὲν ὑφῆκας, τί οὐκ ἐπιστέλλεις, ὦ ἄριστε, εἰ δὲ κατέχεις ἔτι (ὁ πάσης λογίας ψυχῆς καὶ τῆς σῆς ἀλλότριον) πῶς ἄλλαις κηρύττων, μέχρι δυσμῶν ἡλίου μὴ χρῆναι φυλάττειν λύπην, ἐν πολλοῖς ἡλίοις ἐφύλαξας; ἢ τάχα ἠμεῖς αἱ μετ' ἐμοῦ; τιμωρεῖσθαι με βουλεύεσαι, τῆς μελιχρᾶς σου φωνῆς ἀποστερῶν; Μὴ σύγε, ὦ γενναῖε, ἀλλὰ γενοῦ πρᾶος, καὶ ἄσος ἀπολαύειν τῆς παγχρύσου σου γλώττης.

Βασίλειος Ὀλυμπίῳ. ΙΓ'.

*Ἐγραφες ἡμῖν πρότερον μὲν ὀλίγα, νῦν δ' αὖδὲ ὀλίγα, καὶ ἔοικεν ἡ βραχυλογία προϋοῦσα τῷ χρόνῳ, παντελῆς γίνεσθαι εἰρωνία. Ἐπᾶνελθε τοίνυν ἐπὶ τὸ ἔθος, ὡς οὐκ ἔτισαι μεμψόμεθα λακωνίζοντι πρὸς ἡμᾶς διὰ γραμμάτων· ἀλλὰ καὶ τὰ μικρὰ γράμματα, σύμβολα ἔντα τῆς μεγάλης τοῦ διαθέσεως, πολλοῦ ἄξια ποιησόμεθα· μόνον ἐπίστελλε ἡμῖν.

Ἄνεπίγραφος. ΙΔ'.

"Οτε σε φιλῶ, οἷς ἐπιστέλλω μάθε· ὅ
 με μισεῖς, οἷς σιωπᾶς ἔγνων. Γράφε
 κἀντοῦ λοιποῦ, καλὰ μω, καὶ μέλανι, κα
 βραχεῖ χάρτη, φιλοῦντας φιλῶν.

Ἄνεπίγραφος. ΙΕ'.

"Εν γνώρισμα τοῦ ζῆν, ὁ λόγος. Πῶ
 δὲ σὺ ὑπὲρ γῆς εἶναι νομισθεῖης, μηδέπο
 τε φθεγξάμενος· ἀλλ' ἀπῶσαι τὴν σιωπῆ
 σου γράψας ἡμῖν, καὶ ἐμφανίσας σαυτὸν
 ὅτι περ ζῆς.

Βασίλειος Καλλιγράφω. ΙΣ'.

"Ορθὰ γράφε, καὶ χρῶ τοῖς στίχοις ὀρ
 θῶς, καὶ μήτε αἰωρεῖσθω πρὸς ὕψος
 χεῖρ, μήτε φερέσθω κατὰ κρημνῶν, μηδὲ
 βιάζου τὸν κάλαμον λοξὰ βαδίζειν, ὡς
 περ τὸν παρ Δισώπῳ καρκίνον· ἀλλ' εὐθὺ
 χώρει, ὡς περ ἐπὶ στάθμης βαδίζων τεκ
 τονικῆς, ἣ πανταχοῦ φυλάττει τὸ ἴσον,
 καὶ πᾶν ἀναίρει τὸ ἀνώμαλον· τὸ γὰρ
 λοξὸν ἀπρεπές· τὸ δὲ εὐθὺ, τερπνὸν τοῖς
 ὀρῶσιν, οὐκ ἐὼν ἀνανεύειν, καὶ κατανεύειν,
 ὡς περ τὰ κηλόνια, τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν
 ἀναγινωσκόντων· ὁποῖόν τι κάμοι συμβέ
 βηκε τοῖς γράμμασιν ἐντυχόντι τοῖς σοῖς.

τῶν γὰρ στίχων κειμένων κλιμακῶν,
 ἤνίκα ἔδει μεταβαίνειν ἐφ' ἑτέρου εἰς ἕτερον,
 ἀνάγκη ἦν ἐξορθοῦν πρὸς τὸ τέλος τοῦ
 προσιόντος, ἐν ᾧ μηδαμοῦ φαινομένης τῆς
 ἀκουλουθίας, ἀνατρέχειν ἔδει πάλιν, καὶ
 τὴν τάξιν ἐπιζητεῖν, ἀναποδίξοντα, καὶ
 παρεπόμενον τῷ αὐλακι, καθάπερ τὸν Θε-
 σία τῷ μίτῳ τῆς Ἀριάδνης φασί. Γράφε
 ταῖνυν ὀρθῶς, καὶ μὴ πλάνα τὸν νοῦν τῷ
 τλαγίῳ καὶ λάξῳ τῶν γραφομένων.

Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ. ΙΖ'.

Γράμμα ἤλθέ μοι πρῶτῃν παρὰ σοῦ, ἀ-
 κριβῶς σὸν, οὐτασοῦτον τῷ χαρακτήρι
 τῆς χειρὸς, ὅσον τῷ τῆς ἐπιστολῆς ιδιω-
 ματι· ἄλιγα γὰρ ἦν τα γράμματα πολλῶν
 εὐάναταιαν παριστῶντα· πρὸς ἃ εὐθὺς μὲν
 εὐὲκ ἀπεκρινάμεθα, διὰτι αὐτοὶ μὲν ἀπε-
 νδημοῦμεν, ὁ δὲ Γραμματοφόρος ἐννὶ τῶν
 ἐπιτηδεῖων ἡμῖν ἐπιδοῦς τὴν ἐπιστολήν,
 ἀπιὼν ᾤχετα. Ἀλλὰ νῦν διὰ Πέτρου προ-
 φθεγγόμεθά σε, ὁμοῦ μὲν ἀπατινύντες τῆς
 προσηγαρίας τὸ χρέος, ὁμοῦ δὲ ἀφορμὴν
 δευτέρων γραμματίων παρέχοντες. Πάντας
 δὲ οὐδεὶς πόνος λακωνικῆς ἐπιστολῆς, ὅ-
 ποιαι εἰσὶν αἱ παρὰ σοῦ ἐκάστωτα πρὸς
 ἡμᾶς ἀφικνούμεναι.

Γρηγόριος Θεολόγος Νικοβούλω. ΙΗ΄.

Τὸ λακωνίζειν οὐ τοῦτ' ἔστιν ὅπερ οἷς
 ὀλίγας συλλαβὰς γράφειν, ἀλλὰ περὶ πλε-
 στων ὀλίγας· οὕτως ἐγὼ καὶ βραχυλογη-
 τατον Ὅμηρον λέγω, καὶ πολὺν τὸν Ἄν-
 τίμαχον. Πῶς; τοῖς πράγμασι κρίνων τ-
 μῆκος, ἀλλ' οὐ τοῖς γράμμασι.

Φιλόστρατος Ἐπικτήτῳ. ΙΘ΄.

Εἰ κρότῳ ἀνοήτῳ χαίρεις, καὶ τοὺς πε-
 λαργούς, ἐπειδὴν παριόντες ἡμᾶς κροτῶσιν.
 ἡγού δῆμον, τοσοῦτῳ σωφρονέστερον τῶν
 Ἀθηναίων, ὅσῳ μηδὲ αἰτοῦσι μηδὲν ὑπὲρ
 τοῦ κροτεῖν.

Συνέσιος Συμπλικίᾳ. Κ΄.

Ἔδει μέντοι ταῖς τύχαις τὰς γνώμας
 μὴ συνεξαίρεσθαι, μηδὲ τὸ μεμνησθαι τῶν
 πάλαι φίλων, ἔλαττον ἠγεῖσθαι τῆς πα-
 ρούσης ἀξίας. Σὺ δὲ ἡμῶν ἐπιλήσμων
 ἐγένου χρόνου συχνοῦ· χρῆν δὲ οὐχί, καὶ
 τοι σφοδρᾶς διαθέσεως συναψάσης ἡμᾶς
 ἀλλήλοις.

Ἑλισδώρῳ. ΚΑ΄.

Ἐμοὶ μὲν συμπρόεισι τοῖς ἐνιαυτοῖς καὶ τοῦ φίλτρου προσθήκη, σὺ δ' εἰ μὲν ὁμοίως ἔχων, οὐκ ἄγεις σχολὴν ὑπὸ τῶν πραγμάτων ὄχλου, γράμμασι τιμᾶν, ὡς εἰκὸς, ἅπαξ ποτέ, καὶ οὖς εἰκὸς, κλέψας αὐτὸν ἀπὸ τῶν δημοσίων χρόνον ἔσον ἐρχέσαι πρὸς μέτρον ἐπιστολῆς, αὐτὸ τοῦτο κήνυσον· εἰ δὲ ἐπιγινώσκεις ἀληθευομένην αἰτία σου τὴν ὑποψίαν τῆς λήθης, διόρθωσαι μετανοία, καὶ σαυτὸν ἡμῖν ἐπανάγαγε.

Τῷ Ἀδελφῷ. ΚΒ΄.

Τίνα μέντοι, τίνα παρὰ τῶν οἴος αὐτός, προσκῆκει θαυμάζεσθαι, τὸν σώφρονα, ἂν ἐμμελῆ, τὸν παιδείας ἐταῖρον, τὸν προσηνέχοντα Θεῷ καθάπαξ, τὸν οἴος ἐστι πρόουτιος. Ἐχεις οὖν τὸν ἄνδρα μετὰ τῆς ἐπιστολῆς ᾧ χρησάμενος, ἐρεῖς οὐ φαῦλον κακινέτην ἐμέ.

Τῷ αὐτῷ ΚΓ΄.

Ἐπιστολὴν ἐπέθηκα τῷ θαυμαστῷ Γεροντίῳ πρὸς τὴν ἱεράν σου, καὶ τριπόθητον κεφαλὴν, τῆς πρώτης ἐντεύξεως παρέδουσαν πρόφασιν· τότε μὲν γὰρ αὐτὸν ἴσως

δι' ἐμὲ τιμήσεις· μετὰ δὲ τὴν πείραν, ἕτερον
τινα δι' αὐτόν.

Τῷ αὐτῷ ΚΔ'.

Πυνθάνη περί Διοσκορίου, πόσους ἀπαγγέλλει
στίχους ἐκάστης ἡμέρας; πεντήκοντα. Τούτους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπαίω
οὐ δίσσολογῶν, οὐκ ἐφιστάμενος, ἐφ' ᾧ τὴν
ἀνάμνησιν ἀδροῖσαι σὺν χρόνῳ· ἀλλ' ἐπεὶ
δὴν ἀρξῆται λέγειν, κατατείνει συνεχῶς
καὶ ἡ σιωπὴ τέλος ἐστὶ τῆς ἀπαγγελίας.

Θεοδώρῳ Ἰατρῷ. ΚΕ'.

Ἀγαθόν ἀναγκαῖον ἢ ἀδολογησιτῆρα, ἢ
ἕτερος μὲν ἂν τις καὶ σκώψει· σοὶ δὲ
θέμις, Ἰπποκράτην ἀυχούντι, ὅς ἀφορίζεται
τὴν ἔνδειαν, ἔφη, ὑγείας εἶναι μητέρα.

Διονύσιος σοφιστῆς Στεφάνῳ. ΚΣ'.

Ὅτι γραμμάτων ἐμῶν ἐπιθυμεῖς, ἠγνοῦ
συν, ὡς δὲ ἠσθόμην, ἀφ' ὧν ὁ γραμματικὸς
Βερουκιανός μοι διελέχθη, γράφων μὲν
οὐ παύσομαι, φιλῶν δὲ οὐκ ἐπαυσάμην.

Δημορίλῳ. ΚΖ'.

Ἄρχε μὲν εὐτυχῶς, εὐτυχῆσει δὲ ὡς
ἀγαθός· ἐπεὶ καὶ φιλεῖ τὸ Θεῖον τοὺς ἀγαθούς.
Τὸ δὲ μεμνησθαι τῶν φίλων, εἶπε

ἄλλοτι, καὶ τοῦτο βέβαιον παρά σοι. Ἄλλὰ
 ὧν πραγμάτων ἀφελκόντων εἰς λήθην,
 ἄνωκα διπλὴν ἀνάμνησιν ὧν παρεκάλεσα,
 καὶ τὸν ἐπιδιδόντα, καὶ τὸ διδόμενον.

Ἄνθεμίῳ. ΚΗ'.

Οὐ παύσομαι γράφων, ἕως ἂν ἀπεί-
 κωμεν, ἐγὼ μὲν γράφων, αὐτὸς δὲ ἐνοχλού-
 μενος, ὅπως ἂν καὶ μάθω βεβαίως. εἰ δεῖ
 με περὶ ὧν ἐδεήθην τὴν ἐλπίδα τηρεῖν, ἢ
 μᾶλλον ἀποβαλεῖν.

Εὐσταθίῳ. ΚΘ'.

Ὁ γράφων ἐγὼ τὴν ἐπιστολήν, φίλος
 εἶμι, ὁ κομίζων, φίλος ἐμοί. Γένοιτο τοί-
 κην καὶ σοὶ δι' ἐμέ. Καὶ γινώθι κἀνταῦθα
 καταπὸς τίς εἶμι, φίλους εισάγων. τοῖς φί-
 λους. Ἐφ' οἷς δὲ ἤκει, καὶ ὅπως αὐτὰ χρή-
 σαθεῖναι, τὰς μὲν αἰτίας αὐτὸς διηγήσεται,
 πρὸς δὲ τὸ δεύτερον ὑμεῖς ὑφηγήσασθε,
 καὶ φιλοῦντες ἄγαν, καὶ φρονοῦντες ἱκανῶς.

Ἰουλιανῶ. Λ'.

Ἐπέστειλά σοι γαμοῦντι, καὶ συγγνώμην
 ἔχω μετὰ τὸν γάμον σιγῶντι. Οὐδὲ γάρ
 ἔστιν, ὡς ἔοικεν, οὐδενὶ παρρησία δεδεμένῳ
 γυναικείαις ἀπάταις.

'Αλίκτηπος Ἐγκύμονι. ΛΑ'.

Δυσμενής, καὶ βάσκανος ὁ τῶν γειτόνων ὀφθαλμός, φησὶν ἢ παροιμία· τίς γὰρ σοι τῶν ἐμῶν φροντίς; τί δὲ τὸ παρ' ἐμοῦ βραθυρίας ἠξιωμένον, κτῆμα σὸν εἶναι νομίζεις; Εἶργε τὰς χεῖρας, μᾶλλον δὲ τὰ ἀπλήστους ἐπιθυμίας· μηδέ σε ἢ τῶν ἀλλοτρίων ὄρεξις ἀδίκους αἰτεῖν χάριτας ἐκβιασέσθω.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

 Αρνίων Φιλομόσχω. ΛΒ'.

Ἀπέχειρεν ἡμῶν ἢ χάλασα βαρέως ἐμπεσοῦσα τὰ λήϊα, καὶ λιμοῦ φάρμακον οἶνον δέν. Ὠνεῖσθαι ἡρῖν ἐπακτοῦς πυροῦς οὐκ οἶόν τε διὰ σπάνιν κερμάτων· ἐστὶ δὲ σοι ὡς ἀκούω, τῆς πέρυσιν ἐυετηρίας λείψανα. Δάνεισον οὖν μοι μεδίμνους εἴκοσιν, ἃν ἂν ἔχοιμι σώζεσθαι αὐτὸς, καὶ ἢ γυνῆ καὶ τὰ παιδιά. Καρπῶν δὲ εὐφορίας γενομένης, ἐκτίσομεν αὐτὸ τὸ μέτρον καὶ λῶϊον, εἴαν τις εὐθηνία γένηται. Μηδὲ περιττότης ἀγαθοῦς γείτονα εἰς στεγὸν τοῦ καιροῦ φθειρομένους.

Εὐαγόρας Ἀντιπάτρῳ. ΛΓ'.

Ὅρους ὁ Δημιουργὸς καὶ τῷ Θαλαττίῳ
 οἰετάξατο κλύδωνι, καὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τὸ
 τελάγιον κεχαλίνωται ῥεῖθρον, καὶ ψάμ-
 μος τὶς ἐπὶ μακρᾷ ἠπείρῳ, καὶ θαλάσση
 μεταίχμιον. Οὐ γὰρ ἀδικεῖν ἢ θαλάσσα
 τὴν γείτονα γῆν συγκεχώρηται, παλινδρο-
 μεῖ δὲ πρὸς ἑαυτὸ τὸ ῥεῖθρον μαινόμενον,
 μεγάλην ἀπειλήσαν τῇ χέρσῳ τὴν ἔφοδον.
 Ὅρους τοιγαροῦν, ὦ Ἀντιπάτρε, τῷ σῶ
 νομοθέτῃ θυμῷ, ὑπὲρ τὴν χεῖρα τῆς ὀργῆς
 μὴ ποιούμενος. Τὸ μὲν οὖν συμφιλοσοφεῖν
 ταῖς χερσὶ καὶ τὴν γλῶτταν, ἐντελοῦς ἀ-
 ρετῆς ὅρος ἀκρότατος. Εἰ δὲ μὴ ταύτης
 ἀρατεῖν οἶός τε εἶ, ὕβρεσι τὸν θυμὸν ψυ-
 χάζωγει, εἰ κυσὶν ὑλακτοῦσιν εἰοικέναι βε-
 βούλησαι. Οὕτω γὰρ καὶ χαλεπαίνουσα
 θάλαττα, ἀφροῦ περαιτέρῳ καὶ σάλου, τὰ
 τῆς ὀργῆς οὐκ ἐνδείκνυται.

Διογένῃς Χρῦση. ΛΔ'.

Πλούτου σε ταμίαυ, οὐ δεσπότην χρημά-
 των εἶναι φημί. Τοιαύτην γὰρ τὴν κατα-
 δίχην οἷ σοὶ κατὰ σοῦ προσήνεγκαν τρόποι.

Ἄγαθου γὰρ μετέχειν τινὸς τὰς ἀνοσίους
οὐ θέμις ψυχάς. Κατόρυττε τοίνυν τὴν γῆν
καὶ τὸν χρυσὸν περιφρούρει, τρισάθλιε. Οὐ
γὰρ σὸς, ἀλλὰ παρὰ σοὶ ὁ πλοῦτος εἶναι
πεπίστευται· τοῦ Φρυγὸς γὰρ Μίδου τὴν
κακίαν ζηλώσας, λιμώττων πλουτεῖς βρο-
χοῖς ὥσπερ χρυσοῖς ἀπαγχόμενος.

Ἄντισθένης Περικλεῖ. ΛΕ΄.

Ὁ Φιλίππου παῖς Ἀλέξανδρος ἐπὶ ταῖς
εὐτυχίαις οὐδ' αὖτως ἐτετύφωτο, ἀλλ' ἐφίλο-
σόφει τὰ τῆς τύχης φύσηματα, μεγίσταις
εὐφημίαις οὐκ εἰωθὼς δελεάζεσθαι. Διὰ τὸ
τοῦτο ἐν τῇ τοῦ πολέμου ῥοπῇ, θεασάμενος
πεπεωκότα Δαρείου, τῇ χλαμύδι τὸν ἐχθρὸν
περιέσκεπεν, ἀρετῆς, καὶ τύχης ἐνδεικνύμε-
νος εὐγένειαν. Ἐντεῦθεν ἐλοιδορεῖ τὸν Ἀ-
λέξανδρον τὸ ὑπήκοον, καὶ ἦν ἐγκλημα τῆς
Βασιλεῖ ἢ εὐσέβεια. Ὁ μὲν οὖν Ἀλέξαν-
δρος, ἅτε δὴ φιλόσοφος ὢν, ἐδεδοίκει τὸ
τῆς τύχης, ὡς ἔοικεν, ἄδηλον. Διὸ καὶ
πλείστων αὐτῶ ἀγγελθέντων, ὑφ' ἐν εὐτυ-
χημάτων, ἔφη· ὦ Ζεῦ, μῖξον τί τοῖς ἀγα-
θοῖς καὶ δυστύχημα. Οὕτως ἐυλαβεῖτο τὰς
εἰς ἄκρον εὐεξίας ἐμφρονέστατα ὁ Ἀλέξαν-
δρος. Εἰ μὲν οὖν γειτνιῶσαν ταῖς τροπαῖς
τὴν φύσιν ἠγνόησας, μετ' αὐτὴν πολλὴ ματ' αὐ-

πολύ τὴν πείραν ὄφει διδάσκαλον, καὶ τῆς γνώσεως ἔξεις πρεσβύτερα τὰ μαθήματα· εἰ δὲ τυφλώττεις ἐκῶν, χαλεπωτέρας τῆς πεινῆς ἐπιτεύξῃ, πλημμελημάτων, καὶ γνώσεως εἰσπραττόμενος δίκας.

Ἡρακλείδης Ἀντισθένη. ΛΣ'.

Οὕτω μοι τῆς ὀργῆς ὑφῆκας, Ἀντίσθε-
νες, ἀλλ' ἔτι χαλεπαίνεις ἡμῖν, καὶ κρύπτεις
τὴν ἀνίαν προσηνῶν ῥημάτων προσχήματι,
ὡσπερ οἱ ἐν αἰθάλῃ σπινθήρα πρὸς τα-
μιεύοντες. Ἐκκάθαρε λοιπὸν τῆς καρδίας
τὴν λύμην· τοῦτο γὰρ οἱ ἡμέτεροι λόγοι
πρεσβεύονται. Εἰ δὲ μὴ, καὶ θαλάσσης
ἀπηνέστερος ἔσῃ· κατευνάξει γὰρ ἐκείνη τὸ
ἄγριον, καὶ παρέχεται τοῖς πλωτῆρσιν ὄψιν
φιλάνθρωπον, ὀπηνίκα τῷ ἐλαίῳ φιλόφρο-
μοῦνται ἄγαν τοῖς κύμασι χαλεπαίνουσαν.

Εὐριάδης Κίμωνι. ΛΖ'.

Ἐπαγγέγη πολλὰ, καὶ πράττεις ὀλίγα,
καὶ τὴν γλώτταν ἔχεις ὑψηλοτέραν τῆς
πράξεως. Ἀλλ' εἰ μὲν ῥημάτων κομψότης
μεθαύμασται παρὰ σοί, οἱ ζωγράφοι τῆς
τῆς δυνατώτεροι γλώττης, τοσαῦτα πλα-
στουρογοῦντες τοῖς πίναξιν ὅσα πράττειν ἢ

φύσις οὐ δύναται. Εἰ δὲ καὶ χαίρειν δο-
καῖς ὑποσχέσεσι τοὺς ἀκούοντας, κατ' ὀλίγα
μὲν εὐφρανεῖς, ἀνιᾶς δὲ μετ' οὐ πολὺ χα-
λεπώτερον· ἐπεὶ καὶ τῶν ἐνυπνίων τὰ κάλλε-
στα, οὐ τοσοῦτον ἡμᾶς εὐφραίνει καθεύθει-
τας ὅσον ἐγρηγορότας ἐλύπησεν. αἱ γὰρ
ἐλπίδες· μετὰ τοῦ ὕπνου συνανίπτανται.

Σύμφωνα δὴ τῇ γλώττῃ τὰ πράγματα κεκ-
τησο, ἵνα μὴ καὶ φίλοις ἀπεχθήσῃ ψευδῆ
μενος, καὶ τοῖς ἐχθροῖς ὑπόθεσιν φόγου πα-
ρίσειας, ὡς ἀληθείας ὑπάρχων ἀμετοχος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Παρμενίδης Χρυσόσθένης. ΔΗ΄.

Τὸ μὲν ἐγρηγορέναι διὰ παντός, ἀθά-
νάτου φύσεως ἴδιον· ὑπνοῦν δὲ μετρίως
τῶν καθ' ἡμᾶς ἐστίν, ὅς ἔοικε, καὶ ἀνθρω-
πινον· τὸ δὲ πέρα καθεύθειν τοῦ πρέπον-
τος, τοῖς τεθνηκόσι μᾶλλον, ἤπερ τοῖς ζῶσιν
ἀρμόδιον. Τὰς πλείστας, Χρυσόσθενης τῆς
σῆς ζωῆς μοίρας ἀφήρησαι· αἰεὶ γὰρ κα-
θεύδεις, καὶ τῆς ἐνθάδε μεταβέβηκας λήξε-
ως, οἷά τις, Ὀδυσσεὺς, τῆς καθ' ἡμᾶς οἰ-
κουμένης ἔξω πλανώμενος, Ὠκεανῶ τινὶ τῷ
ὑπὸ χρώμενος, καὶ μήτε ἀνίσχοντα, μήτε
δυσόμενου πρᾶσβλέπων τὸν Ἥλιον.

Πλάτων Ἀξιόχῳ. ΛΘ΄.

Ἡνίαις, καὶ μάστιγι τοὺς ἵππους ἰθύνομεν, καὶ ναυτιλλόμεθα, πῆ μὲν τοῖς ἰστίοις ναοῦν ἐκπετάσαντες, πῆ δὲ ταῖς ἀγκύραις χαλινώσαντες κατέχομεν. Οὕτω κυβερνητέον τὴν γλῶτταν, Ἀξιόχε, πῆ μὲν τοῖς λόγοις ἐπιλίζοντες, πῆ δὲ σιωπῇ κατευνάζοντες.

Πλάτων Διονυσίῳ. Μ΄.

Εἰ λύπης ἐθέλης κρατεῖν, περιπόλει τοὺς αἴφους καὶ τοῦ πάθους ἕξεις τὸ φάρμακον, καὶ τὰς μεγίστας τῶν ἀνθρώπων εὐδαιμονίας ἐπόψει περαιτέρω κόνεως κεκτημένας τὸ φῖσημα.

Προκόπιος Νηφαλίῳ. ΜΑ΄.

Ἦσθην δεξάμενος τὴν ὑμετέραν ἐπιστολὴν· εἰς ἔργον δὲ ταύτην ἄγειν βουλόμενος, οὐκ ἔχω ὑπουργοῦσαν τῇ προθυμίᾳ τὴν χρεῖαν· τὸ δ' αἴτιον, τύχην μὲν οὐκ ἂν ἴσταντε εἶποιμι, καὶ μάλιστα πρὸς ὑμᾶς, Θεοῦ δὲ πάντως πρόνοιαν κυβερνώσαν, ὡς βούλεται, τὰ ἡμέτερα.

Φιλίππῳ Ἀδελφῶ. ΜΒ'.

Τοῖς ἀγαθοῖς τῶν ἀνδρῶν ἀρκεῖ μὲν εἰς σύστασιν φιλίας ὁ τρόπος· ἀλλ' ἐπειδὴ καὶ ἀφορμὴν εἶναι προσήκει τινα, δι' ἧς θεῖ πρῶτον εἰς λόγους ἐλθεῖν, εἶτα πειροθέντας θαυμάζειν, τούτου χάριν ἐπέδωκε τῷ λογίῳ Θεῶνι τὴν ἐπιστολήν· πρῶτον γὰρ διὰ ταύτην εὐμενῶς αὐτὸν ὄψει· ὕστερον δὲ περιττὰ νομίσας τὰ γράμματα, ὁ αὐτὸν, οἶμαι, θαυμάσεις τὸν ἄνδρα.

Ἰωάννῃ. ΜΓ'.

Ὁ λογιώτατος Διόδωρος λύσις ἡμῶν ἐστὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους σιγῆς, καὶ σὲ γράφει ἀπαιτῶν, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν σοὶ διδούς. Φίλος μὲν γὰρ οὗτος ἐμός· ἤδη δὲ πρὶν εἰσελθεῖν, καὶ σὸς ἐτύγχανεν ἐραστής. οἱ γὰρ ἐξ ἡμῶν λόγοι τὰ περὶ σοῦ διηγούμενοι πρὸ τῆς θέας ἐποίουν τὸν ἔρωτα· ὁ γὰρ ἀνὴρ ἐρωτικός ἐστὶ τῶν καλῶν, καὶ πολυπραγμονεστὸς χρηστούς, ὥσπερ θεδιῶς μὴ ποτέ τοιοῦτος ὢν διαλάθη. Καὶ τί σοι περὶ τούτου λέγειν με δεῖ; πάντως γὰρ τῇ πείρᾳ τούτων μαθῶν, ἐλάττω νομίσεις τὰν ἔπαινον, καὶ ἀσθενῆ με καλέσεις ἂν ῥήτορα, ὡς οὐδὲ τὰ προσήκοντα λέγειν δυνατόμενον.

Ἰλασίω. ΜΔ'.

Εἰ τὰ τῶν φίλων κοινὰ, παλαιὸς εἶναι βούλεται λόγος, ἔμοι δὲ φίλος ὁ λογιώτατος Πέτρος, καὶ σὸς ἂν εἰκότως νομίζοιτο. Εἰ δὲ δικαίως τοῦτον ἀσπάζομαι, δείξει μὲν πολλάκις ἢ πείρα, εἰ δὲ θεάσῃ, τέως μαρτυρήσει τὸν τρόπον. Οὗτος ὑμῶν τι θεόμενος, καὶ βουληθεὶς πάντως τυχεῖν, ἐμὲ πρὸς ταύτην ἐκίνησε τὴν ἐπιστολήν, νομίζων τοσοῦτόν με δύναται παρ' ὑμῖν, ὡς μηδὲν ἂν εἰκότως διαμαρτεῖν. Ἄλλ' εἰ μὲν ἀληθῆ νομίζεις, βεβαίωσον ἔτι τὴν γνώμην, εἰ δὲ ψευδῆ, καὶ οὕτως ὑπόουρησον, ἵνα μὴ δειχθῶμεν ἐν τοῖς ἄλλοις τὴν πρὸς ἀλλήλους φιλίαν πλαττόμενοι. Ἔχει δὲ καὶ τὸ δίκαιον συμμαχοῦν, ὅπερ σὲ καὶ μηδενὸς αἰτοῦντος καθέστηκε φίλον· τὸ δὲ δυνάμενον ἀδικίαν κωλύσαι περιϊδεῖν, ἐν ἴσῳ καθέστηκε τῷ ποιεῖν· ὅπερ τῆς σῆς γνώμης ἀλλότριον. Ἦσθι δὲ ὡς πάντως ἐπινεύσης, ἢ τοῖς γράμμασι τοῖς ἔμοις. ἢ τῇ παρουσίᾳ πειθόμενος. Ἐν μόνον λυπήσεις, ἀμβλυτέραν τῇ ἀναβολῇ τὴν ἀρετὴν ἐνδοτεκνύμενος.

Ἡλία. ΜΕ'.

Τῆς ὑμετέρας δωρεᾶς, ἢ μὲν πείρα τοὺς ἐγνωκότας, ἢ δὲ μνήμη τοὺς ἄλλους εἰς

θαῦμα κινεῖ· ἐμὲ δὲ ἀμφότερα πρὸς τὸ σφαι-
 νάγραπτον ἔσχει τὴν ὑμετέραν ἔχειν ἐνεργε-
 γεσίαν, καὶ θαυμαζόμενος, ἐφ' οἷς τοιούτων ἀγαθῶν
 γεγονότα τῇ πατρίδι ὑπηρέτης, εἰς ὑμᾶς ἀνάγω τῇ
 μνήμῃ τῶν ἀγαθῶν τῆς αἰτίας· ὅθεν αἰεὶ παρὰ τὸ
 προσῆκον παρρησιάζομαι τὰ μικρὰ
 προσάγων ὑμῖν. Οὐδὲ γὰρ αἱ τοῖς Θεοῖς
 λιβανωτῶν ἐπιθύουσαι πρὸς ἀξίαν τὴν
 χάριν, πρὸς δὲ δύναμιν τῶν δοσῶν
 ἐυγνώμονες ἐπιδείκνυται· καὶ ἐπὶ τῶν
 ὑμῖν προσαγομένων τὰ μέγιστα τοῖς
 ἐλαχίστοις τὴν αὐτὴν ἔχει δύναμιν πρὸς
 τὴν ἐνεργεσίαν μετρούμενα.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ Νηφαλίου ΜΣ. ΑΘΗΝΩΝ

Σὺ μὲν ἐν πλήθει χρημάτων ἀπορίαν φησὶς
 θρηνεῖς, ἐγὼ δὲ τὰ χρήματα, καὶ τοὺς πλουτοῦντας
 περιφρονῶ, καίτοι πενία θαυμαστῆ συνεχόμενος.
 Οὕτως ἄρα τὸ πένεσθαι, καὶ πλουτεῖν ἢ γνῶμη
 παιεῖ, οὐ χρήματα παρὰ τῆς τύχης τῆδε κάκεισε
 πλάττωμένα. Τοιγαροῦν παῦσαι μικροψύχως ἡμῖν
 ὀδυρόμενος, μηδὲν μέγα νομίζων, πλὴν εἰ μήτι
 φέραι πρὸς ἀρετὴν· ὅ, τι γὰρ μὴ τοιοῦτον,
 ἀλλότριόν τε ἔστι, καὶ πρὸς ἀπάτην ἐφέλκεται.
 Ὅθεν αἱ φρονεῖν εἰδότες, ὡσπερ τινα μέσσην,
 καὶ φλυαρίαν ταῦτα

ἀποσεισάμενοι, τὴν γῆν καταλιπόντες τῇ
 γῆ, μεταρσίῳ γνώμῃ περιπολοῦσι τὸν Οὐ-
 ρανόν, τὰς αἰσθήσεις, καὶ τὴν ὕλην, καὶ
 τὸ τῆς πλάνης χωρίον, ὥσπερ τινα χαλεπὴν
 διαυηζάμενοι θάλατταν.

Ἰουλιανὸς Αὐτοκράτωρ Θεοδώρα
 τῇ ἀιδεσιμωτάτῃ. ΜΖ'.

Τὰ πεμφθέντα παρὰ σοῦ βιβλία πάντα
 ὑπεδεξάμην, καὶ τὰς ἐπιστολάς ἄσμενος διὰ
 τοῦ βελτίστου Μυγδονίου· καὶ μόγις ἄγων
 σχολὴν, ὡς ἴσασιν οἱ Θεοὶ, οὐ κακιζομένην
 λόγῳ, ταῦτα ἀντέγραψα πρὸς σέ. Σὺ δὲ εὖ
 ἀκούσῃς, καὶ γράφοις αἰεὶ τοιαῦτα.

Λιβανίῳ. ΜΗ'.

Ἀνέγνων χθὲς τὸν λόγον πρὸ ἀρίστου
 σχεδόν· ἀριστήσας δὲ πρὶν ἀναπαύσασθαι,
 τὸ λοιπὸν προσαπέδωκα τῆς ἀναγνώσεως.
 Μακάριος εἶ λέγειν οὕτω, μᾶλλον δὲ φρο-
 νεῖν οὕτω θυνάμενος. ὦ λόγος. ὦ φρένες·
 ὦ συνέσις· ὦ διαίρεσις· ὦ ἐπιχειρήματα· ὦ
 τάξις· ὦ ἀφορμαί· ὦ λέξις· ὦ ἀρμονία· ὦ
 συνθήκη.

Γρηγορίῳ Ἡγεμόνι ΜΘ'.

Ἐμοὶ καὶ γράμμα παρὰ σοῦ μικρὸν

ἀρκεῖ μεγάλης ἡδονῆς πρόφασιν μνηστεύ-
σαι. Καὶ τοῖνυν οἷς ἔγραψας λίαν ἡσθεῖς,
ἀντιδίδωμι καὶ αὐτὸς τὴν ἴσην, οὐ τῷ τῶν
ἐπιστολῶν μῆκει μᾶλλον, ἢ τῷ τῆς εὐνοίας
μεγέθει τὰς τῶν ἐταίρων φιλίας ἐκτείνεσθαι
θεῖν κρίνων.

Λουκιανῷ σοφιστῆ. Ν'.

Γράφω, καὶ ἀντιτυχεῖν ἀξιῶ τῶν ἴσων·
εἰ δὲ ἀδικῶ συνεχῶς ἐπιστέλλων, ἀνταδι-
κηθῆναι θέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν.

Ζήνωνι. ΝΑ'.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Πάντων μὲν ἕνεκά μοι τὸ σῶμα διαίκεται
μετρίως· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς γνώμης
ἔχει καλῶς· οἶμαι δὲ ἐγὼ ταύτου προοί-
μιον εἶναι μηδὲν κρεῖττον ἐπιστολῆ φίλου
παρὰ φίλου πεμπομένη. Τίνος οὖν ἐστὶ τὸ
προοίμιον; αἰτήσεως, οἶμαι. Τίς δὲ ἡ αἰ-
τησις; ἐπιστολῶν ἀμοιβαίων· ἃς εἶηγε καὶ
κατὰ διάνοιαν ὁμολογῆσαι ταῖς ἐμαῖς, αἴσια
παρὰ σοῦ ταῦτα πρὸς ἡμᾶς ἐξαγγελλούσας.

Λιβανίῳ. ΝΒ'.

Ἐπειδὴ τῆς ὑποσχέσεως ἐπελάθου (τρίτη)

γονῦέστι σήμερον) καὶ ὁ Φιλόσοφος Πρίσκος
 αὐτὸς μὲν οὐχ ἦκε, γράμματα δὲ ἀπέστει-
 λεν ὡς ἔτι χρονίσων, ὑπομιμνήσκω σε τὸ
 χρέος ἀπαιτῶν· ὄφλημα δὲ ἔστιν, ὡς οἶσθα,
 σοὶ μὲν ἀποδοῦναι ῥάδιον, ἐμοὶ δὲ ἡδίστον
 πάνυ κομίσασθαι. Πέμπε δὴ τὸν λόγον,
 καὶ τὴν ἱεράν συμβουλήν, ἀλλὰ πρὸς Ἐρ-
 μοῦ, καὶ Μούσης, ταχέως· ἀλλὰ καὶ τούτων
 με τῶν τριῶν ἡμερῶν ἴδι συντρίψας, εἴπερ
 ἀληθῆ φησὶν ὁ Σικελιώτης Ποιητής, ἐν
 ἡματι φάσκων τοὺς ποθοῦντας γηράσκειν·
 εἰ δὲ ταῦτά ἐστιν, ὥσπερ οὖν ἐστι, τὸ γῆρας
 ἡμῖν ἐτριπλασίασας, ὡ γενναῖε. Ταῦτα με-
 ταξὺ τοῦ πράττειν ὑπηγόρευσά σοι. γράφειν
 γὰρ οὐχ οἷός τε ἡμῖν, ἀργότεραν ἔχων τῆς
 γλώττης τὴν χεῖρά· καὶ μοι καὶ τὴν γλώτ-
 ταν εἶναι συμβέβηκεν ἀπὸ τῆς ἀνασκησίας
 ἀργότεραν, καὶ ἀδιάρθρωτον. Ἐρρώσέ μοι
 ἀδελφεὲ ποθεινότετε, καὶ προαφιλέστατε.

Μαξίμω Φιλοσόφω. ΝΓ'.

Ἀλέξανδρον μὲν τὸν Μακεδόνα τοῖς Ὁ-
 μήρου ποιήμασιν ἐφυπνώττειν λόγος, ἵνα
 δὴ καὶ νύκτα καὶ μεθ' ἡμέραν αὐτοῦ τοῖς
 πολεμικοῖς ὁμιλῇ συνθήμασιν. Ἡμεῖς δὲ
 σου ταῖς ἐπιστολαῖς ὥσπερ παιωνίοις τισὶ
 φαρμάκοις συγκαθεύδομεν, καὶ οὐ διαλεί-

πομεν ἐντυγχάνοντες αἰεὶ, καθάπερ νεαραῖς
 ἔτι, καὶ πρῶτον εἰς χεῖρας ἠκούσαις. Εἴπερ
 οὖν ἐθέλεις ἡμῖν εἰκόνα τῆς σῆς παρουσίας
 τὴν ἐν τοῖς γράμμασιν ὁμιλίαν προξενεῖν,
 γράφε, καὶ μὴ λῆγε συνεχῶς τοῦτο πράττων,
 μᾶλλον δὲ ἤκε σὺν θεοῖς, ἐνθυμούμενος,
 ὡς ἡμῖν γ' ἕως ἂν ἀπῆς, οὐδὲ ἔτι ζῶμεν,
 εἰπεῖν ἔστιν, ἢ ὅτε μόνον τοῖς παρὰ σοῦ
 γραφομένοις ἐντυχεῖν ἔξεστι.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΩΝ

ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ

Καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς καταριθμουμένων
 Ἀποφθέγματα, Συμβουλσί,
 καὶ Ὑποθήκαι.

ΚΛΕΘΒΟΥΛΟΥ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΟΡΟΥ ΑΙΝΑΙΟΥ.

Αρετὴς οὐκ εἶναι ἐστὶ κακίαν μισεῖν. ΑΘΗΝΩΝ
 Φράνει τι κερδόν.
 Διμουσία τὸ πλεον μέρος ἐν βροταῖς, λόγων
 τε πλήθος.
 Τῆς ὑπανοίας ἀπέχε.
 Φιλήκοος ἴσθι μάλλον, ἢ φιλόλαλος· πο-
 λυμαθῆς, ἢ ἀμαθῆς.
 Εὐσέβειαν φύλασσε.
 Εὐχῆς οὐδέν ἐστι τιμιώτερον.
 Πατέρα δεῖ αἰδεῖσθαι.
 Τούς τεκόντας ὑπομονῇ νίκα.
 Ἐὰ δίκαια κρίνε.
 Ἀδικίαν μίσει.
 Πόλει τὰ βέλτιστα συμβούλευε.

Ὁ σὺ μισεῖς, ἐτέρῳ μὴ ποιήσης.

Ἄγαπα τὰ τοῦ πλησίον σου, καὶ τήρει
τὰ σαυτοῦ.

Βία μηδὲν πράττε.

Ἐχθρας διάλυε.

Τὸν ἐλάττω μὴ ἀποσκυβαλίση.

Ἄλλοτρίων μὴ ἐπιθύμει.

Μάλιστα σωφρονεῖ ὁ δῆμος, ὅπου τὸν
γον μᾶλλον οἱ πολιτευόμενοι δευδαί
σιν, ἢ τὸν νόμον.

Δοκεῖ μάλιστα ἂν ἔνδοξος γενέσθαι
Βασιλεὺς, καὶ Τύραννος, εἰ μηδενὶ π
τεύει τῶν συνόντων.

Ψεῦδος μισεῖτω πᾶς φρόνιμος, καὶ
φός. Α

Ψευδῆς καταβολὴ βίου λυμαίνεται.

Γλώσσαν εἴφησαν κτώ.

Κακολογίας ἀπέχου.

Μὴ ἐπιγέλα τοῖς σκωπτομένοις ἀπεχθῆ
γάρ τούτοις.

Εὖ τὸ σῶμα ἄσκει, καὶ τὴν ψυχὴν.

Μὴ ριψοκίνδυνος ἔσο.

Τὸν τοῦ δήμου ἐχθρὸν πολέμιον νόμιζε

Τὰς μεταβολὰς τῆς τύχης γενναίως ἐπ
στασο φέρειν.

Εὐτυχῶν μὲν, μὴ γίνου ποτὲ ὑπερήφανος
ἀπορήσας δὲ, μὴ ταπεινοῦ.

Ἡδονῆς κράτεκ.

Πάντων μέτρον ἄριστον.

Τοὺς ἀγαθοὺς ἀγαθὰ ποιεῖ.

Τὸν φίλον δεῖ εὐεργετεῖν, ὅπως ἢ μᾶλλον φίλος, τὸν δὲ ἐχθρὸν φίλον ποιεῖν. Φυλάσσεσθαι γὰρ χρὴ τῶν μὲν φίλων τὴν φύσιν, τῶν δὲ ἐχθρῶν τὴν ἐπιβουλήν.

Εὐποιᾶς, ἧς ἔτυχες, μνημόνευε.

Οὗτος ἄριστος δοκεῖ οἶκος, εἰ πλείονας ἔχει τῶν φοβουμένων αὐτὸν τοὺς φιλοῦντας ὁ δεσπότης.

Ὅσπερ οὐκ ἂν ἐβούλου ἐν νηϊ μακρᾷ, καὶ πολυχρύσῳ, πλέων βαπτίζεσθαι, οὕτω μηδὲ ἐν οἰκίᾳ αἰροῦ ὑπερμεγέθει, καὶ πολυτελεῖ κατῆμενος χειμαῖεσθαι.

Τῆς οἰκίας ἐπιμελοῦ.

Ὅταν τις ἐξίῃ τῆς οἰκίας, ζητεῖτω πρότερον τί μέλλει πράσσειν καὶ ὅταν τις εἰσέλθῃ πάλιν, ζητεῖτω τί ἔπραξε.

Γαμῖν ἐκ τῶν ὁμοίων· ἂν γὰρ ἐκ τῶν κρειττόνων λάβῃς, δεσπότης κτήσῃ, οὐ συγγενεῖς.

Γυναικὶ μὴ φιλοφρονουῖ, μηδὲ μάχου ὀλλοτριῶν παρόντων· τὸ μὲν γὰρ ἀκαιαί, τὸ δὲ μαννίαν σημαίνει.

Τὰ φίλτατα τέκνα παίδευε.

Δεῖ συνοικίσειν ἀνδράσι τὰς ἑαυτῶν θυγατέρας, παρθένους μὲν τὴν ἡλικίαν,

τὸ φρονεῖν δὲ γυναῖκας· ἔτι δὲ πα
 δεύεσθαι καὶ τὰς παρθένους.

Οἰκέτην πάροινον μὴ κόλαζε· δόξεις γὰρ
 καὶ αὐτὸς παροινεῖν.

ΣΟΛΩΝΟΣ ΕΞΗΚΕΣΤΙΑΟΥ ΣΑΛΑΜΙΝΙΟΥ.

Τοσούτῳ διαφέρει ἢ φρόνησις τῶν ἀρετῶν
 ὅσῳ ὄρασις τῶν ἄλλων αἰσθήσεων.

Ἀρετὴν ἐπαίνει.

Νόει τὸ δίκαιον.

Θεοὺς τίμα.

Χρῶ τοῖς Θεοῖς.

Γονέας αἰδοῦ.

Εἰάν τις μὴ τρέφῃ τοὺς γονέας, ἀτιμῶ
 ἔστω.

Τῶν γονέων μὴ λέγε δικαιότερα.

Ἐρωτηθεῖς; διατί κατὰ πατροκτόνου Νόμου
 οὐκ ἔθηκε, διὰ τὸ ἀπελπίσαι, ἔφη.

Ὀρκῶ μὴ χρῶ.

Τὰ ἴσον πόλεμον σὺ ποιεῖ.

Τὰ σπουδαῖα μελέτα.

Ἀλήθειαν ἀνέχου.

Μὴ ψεύδου, ἀλλ' ἀλήθευε.

Τρόπου καλοκάγαθίαν ὄρκου πιστοτέρως
 ἔχει.

Νοῦν ἡγεμόνα ποιοῦ.

Εἰδῶς σίγα.

Σφραγίζου τοὺς μὲν λόγους σιγῇ, τῇ δὲ
σιγῇν καιρῶ.

Γὰ ἀφανῆ τοῖς φανεροῖς τεκμαίρου· ἃ δ'
ἂν ἴδῃς, μὴ λέγε.

Ἐρωτηθεῖς ὑπὸ Περιάνδρου παρὰ πότον,
ἐπεὶ σιωπῶν ἐτύγχανε, πότερα διὰ λόγων
σπάνιν, ἢ διὰ μωρίαν σιωπᾶ; ἀλλ' οὐ-
δεὶς ἂν, εἶπε, μωρὸς σιωπᾶν ἐν συμπο-
σίῳ δύναίτο.

Φίλους εὐσέβει.

Φίλοις βοήθει.

Φίλους μὴ ταχὺ κτῶ· οὓς δ' ἂν κτήσῃ,
μὴ ταχὺ ἀποδοκίμαζε.

Ἡδονὴν φεῦγε· αὕτη γὰρ λύπην τίκτει.

Οὐ μὲν κόρος ὑπὸ τοῦ πλούτου γενναῖται·
ἢ δὲ ὕβρις ὑπὸ τοῦ κόρου.

Μὴ θρασύνου.

Μηδενὶ φθόνει.

Τὸν τεθνηκότα μὴ τις κακῶς ἀγορευέ-
τω.

Ἄρχε, πρῶτον μαθῶν ἄρχεσθαι· ἄρ-
χεσθαι γὰρ μαθῶν, ἄρχειν ἐπιστή-
ση.

Μὴ τὰ ἥδιιστα, ἀλλὰ τὰ βέλτιστα τοῖς
πολίταις συμβούλευε.

Κριτῆς μὴ κάθισο· εἰ δὲ μὴ, τῷ ληφ-
θέντι ἐχθρὸς ἔσῃ.

Μήτε ἀρχέτω ὁ σφόδρα νέος, μήτε συμ-

βουλευέτω, εἰ καὶ ἄριστα δοκοῖη γυναικὸς ἔχειν.

Ἐρωτηθεὶς, πῶς ἂν μὴ γίγνοιτο ἀδίκημα ἐν τῇ πόλει; εἰ ἐμοίως, ἔφη, γανακτοῖεν τοῖς ἀδικουμένοις οἱ μὴ δικοῦμενοι.

Ἐρωτηθεὶς, ἥτις οἰκεῖται κάλλιστα τῶν πόλεων; ἐκείνη, εἶπεν, ἐν ἧ τῶν ἀδικουμένων οὐχ ἥττον οἱ μὴ ἀδικαῖοι προβάλλονται, καὶ κολάζουσι τοὺς ἀδικούντας.

Ἐρωτηθεὶς ὑπό τινος, πῶς ἄριστα αἱ Πόλεις οἰκοῦνται; εἶπεν, ἐὰν οἱ μὲν πολῖται τοῖς ἄρχουσι πείθωνται, οἱ δὲ ἄρχοντες τοῖς νόμοις.

Ἐκείνη ἄριστα πόλις οἰκεῖται, ἐν ἧ τοῖς ἀγαθοῖς ἄνδρας συμβαίνει τιμᾶσθαι καὶ κάκιστα δὲ, ἐν ἧ τοὺς κακοὺς.

Ὄνειδιζόμενός ποτε, ὅτι δίκην ἔχων ἐμισθώσατο ῥήτορα· καὶ γὰρ, ἔφη, ὅταν δειπνῶν ἔχω, μάγειρον μισθοῦμαι.

Καλὸν μὲν ἐστὶ ἢ τυραννὶς χωρίον, οὐκ ἔχει δ' ἀπόβασιν.

Δοκεῖ μάλιστα ἂν ἐνδοξος γενέσθαι καὶ βασιλεὺς, καὶ τύραννος, εἰ Δημοκρατία ἐκ Μοναρχίας κατασκευάσῃ τοῖς πολίταις.

Οἱ παρὰ τοῖς τυράννοις δυνάμενοι πα-

ραπλήσιοι εἰσι ταῖς ψήφοις ταῖς ἐπὶ
τῶν λογισμῶν· καὶ γὰρ ἐκείνων ἐκά-
στην, ποτὲ μὲν πλείω σημαίνει, πο-
τὲ δὲ ἥττω· καὶ τούτων τοὺς τυράννους
ποτὲ μὲν ἕκαστον μέγαν ἄγειν καὶ λαμ-
πρὸν, ποτὲ δὲ ἄτιμον.

Τοῖς σεαυτοῦ πράος.

Οὗτος ἄριστος δοκεῖ ὁ οἶκος, ὅπου τὰ
κτήματα, μίτε κτωμένοις ἄδικα, μίτε
φυλάττουσιν ἄπιστα, μίτε ἀπακῶσι
μετανοητὰ πρόσεστι.

ΧΙΛΩΝΟΣ ΔΑΜΑΓΗΤΟΥ ΔΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΟΥ.

Ἐρωτηθεὶς, τί ὁ Θεὸς εἴη ποιῶν; τὰ
μὲν ὑψηλὰ ταπεινοῖ, τὰ δὲ ταπεινὰ
ὑψοῖ, ἔφη.

Μὴ φθόνει θνητά.

Μὴ ἐπιθύμει ἀδυνατών.

Γῆρας τίμα.

Πρεσβύτερον σέβου.

Νόμοις κείθου.

Σοφία χρῶ.

Ἡθῆ δοκίμαζε.

Υφορῶ μηδένα.

Ἐρωτηθεὶς, τίνι διαφέρουσιν οἱ πεπαιδευ-
μένοι τῶν ἀπαιδευτών; ἐλπίσιν, ἔφη,
ἀγαθαῖς.

Δύσκολον τὰ ἀπόρρητα σιωπῆσαι, καὶ
σχολὴν εὖ διαθέσθαι, καὶ ἀδικούμενον
δύνασθαι φέρειν.

Πρὸς τὸν ἀδελφὸν δυσφοροῦντα, ὅτι μὴ
Ἐφορος ἐγένετο, αὐτοῦ ὄντος· ἐγὼ μὲν
γάρ, ἔφη, ἐπίσταμαι ἀδικεῖσθαι, σὺ
δὲ οὐ.

Δικαίως κτῶ.

Ἀδικούμενοις διαλλάσσου.

Μίσει διαβολάς.

Αἰσχρὰ φεῦγε.

Φύλαττε σεαυτόν.

Γινῶθι σεαυτόν.

Ἐρωτηθεὶς, τί χαλεπώτατον; τὸ γινώ-
σκειν ἑαυτόν, ἔφη· πολλὰ γὰρ ὑπὸ
φιλαυτίας ἕκαστον ἑαυτῷ προστιθέ-
ναι.

Ἐν λιθίναῖς ἀκόναῖς ὁ χρυσοῦς ἐξετάζε-
ται, διδούς βάσανον φανεράν· ἐν δὲ
χρυσῷ ἀνδρῶν ἀγαθῶν τε, κακῶν τε νοῦς
ἔδωκεν ἔλεγχον.

Μὴ ἀπείλει μηδενί· γυναικῶδες γάρ.

Μὴ ἀπείλει τοῖς ἐλευθέροις· οὐ γὰρ
καλόν.

Ἡ γλῶσσα μὴ προτρεχέτω τοῦ νοῦ.

Γλώττης κράτει, καὶ μάλιστα ἐν συμ-
ποσίῳ.

Πίνων μὴ πολλὰ λάλει· ἀμαρτήτεις γάρ.

Μὴ κακολόγει τοὺς πλησίον· εἰ δὲ μὴ, ἀκούσῃ ἐφ' οἷς λυπηθήσῃ.

Τὸν τετελευτηκότα μὴ κακολόγει, ἀλλὰ μακάριζε.

Τὸν τὰ ἀλλότρια περιεργαζόμενον μίσει.

Λυπούμενου τινὸς ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ κακοῖς, εἶπεν· εἰ τὰ πάντων κατανοήσῃς, ἦττον ἐπὶ τοῖς σεαυτοῦ δυσφορήσεις.

Τυχύτερον ἐπὶ τὰς ἀτυχίας τῶν φίλων, ἢ ἐπὶ τὰς εὐτυχίας πορεύου.

Επὶ τὰ θείματα τῶν φίλων βραδείως πορεύου, ἐπὶ δὲ τὰς ἀτυχίας ταχέως.

Απανώμενος ἐφ' ᾧ μὴ δεῖ, ὀλίγος ἔσῃ ἐφ' ᾧ δεῖ.

Ατυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα· κοινὴ γὰρ ἡ τύχη.

Θυμοῦ κράτει.

Ἐγκράτειαν ἄσκει.

Ζημίαν αἰροῦ μάλλον, ἢ κέρδος αἰσχρόν. ἢ μὲν γὰρ ἄπαξ ἐλύπησε, τὸ δὲ διὰ παντός.

Πλοῦτος κακίας μάλλον, ἢ καλοκάγαθίας ἐστὶν ὑπηρέτης.

Ἐστὶ πλοῦτος; θησαυρὸς κακῶν, ἐφόδιον ἀτυχημάτων, χορηγία πονηρίας.

Ποῦτος ὑπὸ κακῆς ἐργασίας ἐπιγιγνώ-

μενος, ἐπιφανέστερον ὄνειδος κέκταιται.

Χρόνου φείδου.

Ἐρημία χρῶ.

Μὴ ἦς ἐπαχθής.

Πλήθει ἄρεσκε.

Γεχυρὸς ὢν, πρᾶος ἴσθι, ὅπως οἱ πλησίον αἰδῶνται μᾶλλον, ἢ φοβῶνται.

Ἐν ὁδῷ μὴ σπεῦδε προάγειν.

Λέγων μὴ κίνει τὴν χεῖρα, μανικόν γάρ.

Κάλλιστον ἐστὶν ὁ Βασιλεὺς, ὁ μὴ μόνον τοῦ φοβερὸς εἶναι φροντίζων.

Ἡ μάλιστα νόμων, ἥκιστα δὲ ῥησόρων ἀκούουσα πολιτεία, ἀρίστη ἐστὶ.

Δεῖ μάλιστα βασιλευομένη πόλει προσεοικέναι τὸν οἶχον.

Γάμους ἐυτελεῖς, καὶ ἰσοτίμους ποίει.

Τῆς ἰδίας οἰκίας καλῶς προστάττει.

ΠΙΤΤΑΚΟΥ ΥΠΡΑΔΙΟΥ ΜΗΤΥΑΠΝΑΙΟΥ.

Χαλεπὸν, ἐσθλὸν εἶναι.

Πιστὸν οὐδέν.

Χαλεπὸν τὸ εἶ γνῶναι.

Μηδὲν ἄγαν.

Πρὸς τὸν φάσκοντα, δεῖν ζητεῖν ἄνθρωπον σπουδαῖον· ἂν λίαν, ἔφη ζητῆσθαι οὐχ' εὐρήσεις.

Ἐκ πάντων σέβου τὸ Θεῖον.

Ὁ σέβειαν ἄσκει.

Ὁ γένεας αἰδοῦ.

Ὁ λακεύειν γονεῖς μὴ ὄκνει.

Ὁ ἔριζε γονεῦσι, καὶ δίκαια λέγης.

Ὁ κατακαλούμενος Υἱὸ καὶ Πατρί διαιτῆσαι, εἶπε πρὸς τὸν Υἱόν· εἰ μὲν ἀδικώτερα μέλλεις λέγειν τοῦ Πατρὸς, κατακριθήσῃ, εἰ δὲ δικαιότερα, διὰ τοῦτο ἄξιός εἰ κατακριθῆναι.

Ὁ συνετῶν ἀνδρῶν ἐστὶ, πρὶν γενέσθαι τὰ δυσχερῆ, ἀπρονοῆσαι μὴ γένηται, ἀνδρείων δὲ, γενόμενα εὖ θέσθαι.

Ὁ πρὸς τὸν πυνθανόμενον, τί ἀφανές; τὸ μέλλον, ἔφη.

Ὁ μέλλεις πράττειν, μὴ πρόλεγε· ἀποτυχῶν γάρ, γελασθήσῃ.

Ὁ λίγων ποτὲ ἀποτυγχανόμενος, τὸ ἥμισυ, ἔφη, τοῦ παντὸς πλεῖόν ἐστὶ.

Ὁ εὐλήκοος ἔσο.

Ὁ ἴδασκε, καὶ μάνθανε τὸ ἄμεινον.

Ὁ λήθειαν ἔχε, πίστιν, ἐμπειρίαν, ἐπιδεξιότητα, ἐταιρίαν, ἐπιμέλειαν.

Ὁ ῥωτηθεῖς ποτὲ, τί ἄριστον; τὸ παρὸν εὖ ποιεῖν, ἔφη.

Ὁ ἴστον γῆ, ἀπίστον δὲ θάλασσα.

Ὁ ἰσχυρὸν τὸ φαῦλον.

Μὴ πᾶσι πιστεύε.

Τὰς νίκας ἄνευ αἵματος δεῖ ποιεῖσθαι.

Παρακαταθήκην λαβὼν, δικαίως ἀποδοῦ.

Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτη. (ἦτοι πάρεστι ζημία)
Μὴ σπεῦδε λαλῶν.

Πρὸς τοὺς πυνθανομένους, τί εὐχάριστος χρόνος, ἔφη.

Φίλον μὴ λέγε κακῶς, ἀλλὰ μηδὲ ἐξέρπον.

Ἀνιάρων ἀργία, κακὸν ἀκρασία, βαρῆ ἀπαιδευσία.

Ἀργὸς μὴ ἴσθι.

Ἀλκαῖον τὸν φονέα τοῦ Υἱοῦ ὑποχείριον λαβὼν, καὶ ἔχων ἐξουσίαν τοῦ κολάσαι αὐτὸν, ἀφῆκεν, εἰπὼν, ὅτι σὺ γινώμη, τιμωρίας ἄμεινον· τὸ μὴ γάρ, θηριώδους, τὸ δὲ, ἡμέρου φύσεως ἔστι σημεῖον.

Σωφροσύνην φίλει.

Γυναικὸς ἄρχε.

Ἀνέχου ὑπὸ τῶν πλησίον μικρὰ ἔλαττα μείνος.

Κροίσου δίδόντος χρήματα, οὐδέξομα ἔφη· ἔχω γάρ, ὣν ἐβουλόμην, δὴ πλάσια, ἄπαιδος τ' ἀδελφοῦ τελευταίου σπαντος.

Ἄτυχίαν μὴ ὀνειδίξει, νέμεσιν αἰδούμενος·
μηδ' ἂν πλουτήσῃ, τὴν εὐτυχίαν κρύπτε
φθόνου χάριν.

Τῶ μεθύοντι ἐὰν ἀμάρτη, διπλῆ ἔστω ἡ
ζημία, ἵνα μὴ μεθύωσι, πολλοῦ οἴνου
γενομένου.

Περὶ μὲν φίλους ἴσθι βέβαιος, περὶ δὲ τοὺς
ἐχθρούς ἀσφαλής.

Φίλων κριτής μὴ γίνου.

Ἄρχῃ ἄνδρα δεικνύει.

Ἀνάγκη οὐδὲ Θεοὶ μάχονται.

Ἐρωτηθεὶς ὑπὸ Κροίσου, τίς ἀρχὴ μεγί-
στη; ἡ τοῦ ποικίλου, ἔφη, ξύλου, σημαί-
ων τὸν νόμον.

Πόλις ἄριστα πράττει, ἔπου τοῖς πονηροῖς
οὐκ ἔξεστιν ἄρχειν.

Δοκεῖ μάλιστα ἂν ἐνδοξὸς γενέσθαι ἄρ-
χων, εἰ τοὺς ὑπηκόους αὐτὸς παρασκευά-
σει φοβεῖσθαι μὴ αὐτὸν, ἀλλ' ὑπὲρ αὐτοῦ.

Ὁς ἄριστος οἶκός ἐστιν, ὁ τῶν περισσῶν
μηδενὸς θεόμενος, καὶ τῶν ἀναγκαίων
μηδενὸς ἐνθεόμενος.

Πρεσβύτατον τῶν ὄντων Θεός· ἀγέννητος γάρ.

Ἐρωτηθεῖς, τί ἔστι τὸ Θεῖον; τὰ μήτε ἀρχὴν, φησὶ, μήτε τέλος ἔχων.

Ἐρωτηθεῖς, εἰ λάθοι τὰ Θεῖον ἄνθρωποι πράσσωντι· καὶ πῶς, εἶπεν, ὅς γε διανοούμενος.

Ἐρωτηθεῖς, τί δύσκολον; ἔφη, τὸ ἑαυτὸν γινῶναι· τί δὲ εὐκόλον; τὸ ἄλλῳ ὑποτιθεσθαι.

Δεινὸν τὸ συνειθεῖν τὸ μέλλον.

Ἐρωτηθεῖς, πᾶσον ἀπέχει τὸ ψεῦδος τὰ ἀληθεύς, ἄσπον, ἔφη, ὀφθαλμοὶ ὠτων.

Οἷους ἂν ἐράνοισ ἐνέγκῃς τοῖς γονεῦσι τοὺς αὐτοὺς ἐν τῷ γήρα παρὰ τῶν τέκνων προσδέχου.

Ἐρωτηθεῖς, τίς εὐδαίμων; ὁ τὸ μὲν σώμην ὑγιής, ἔφη, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαίδευτος.

Σοφώτατον χρόνος· ἀνευρίσκει γάρ πάντα.

Ἰσχυρότατον ἀνάγκη· κρατεῖ γάρ πάντων.

Μέγιστον τόπος· ἅπαντα γάρ χωρεῖ.

Τάχιστον νοῦς· διὰ παντὸς γάρ τρέχει.

Κάλλιστον Κόσμος· ποίημα γάρ Θεοῦ.

Φίλει τὴν παιδείαν, οἰκονομίαν, τέχνην εὐσέβειαν.

Κτῆσαι καλοκάγαθίαν.

Ἐπιμελοῦ βίου.

Ἐπάγγελτε μηδενί.

Ἐρωτηθεῖς, πῶς ἂν ἄριστα, καὶ δικαιοτά-
τα βιώσαιμεν; εἰάν, ἔφη, ἂ τοῖς πολλοῖς
ἐπιτιμῶμεν, αὐτοὶ μὴ δρῶμεν.

ὠκίμαζε φίλους.

Ἐλῶν παρόντων, καὶ ἀπόντων μέμνησο.

Ἐρωτηθεῖς, πῶς ἄντις ἀτυχίαν ῥᾶστα φέ-
ροι; εἰ τοὺς ἐχθροὺς χειρόν πράσσοντας
βλέπει.

πραγούντα μὴ ὀνειδίξε· ἐπὶ γὰρ τούτοις
νέμεσις Θεῶν κάθηται.

Ἐπιμνησθε τῶν τούτων ἕνεκα χάριν ἔχω τῇ τύχῃ·
πρῶτον μὲν, ὅτι ἄνθρωπος ἐγενόμην, καὶ
οὐ θερίον· εἶτα, ὅτι ἀνὴρ, καὶ οὐ γυνή·
τρίτον, ὅτι Ἕλλην, καὶ οὐ βάρβαρος.

Ὅθεν ἔφη τὸν θάνατον διαφέρειν τοῦ ζῆν.

Σὺ οὖν, ἔφη τις, διὰ τί οὐκ ἀποθνήσκεις;
ὅτι ἔφη, οὐδὲν διαφέρει.

Ἐλάπα τὸν πλησίον.

ἀκίας ἀπέχου.

Ἐλάπα νεμεσεῖς τὸν πλησίον, αὐτὰ μὴ ποίει.

Ἐλάπα γνῶθι.

Ἐλάπα μοι στυγῶ γίνου.

Ἐλάπα τὴν ὄψιν καλλωπίζου, ἀλλ' ἐν τοῖς ἐπι-
τηδεύμασιν ἴσθι καλός.

Ἐλάπα θεραπείαν ζῆτει.

Εἰρήνην ἀγάπα.

Πολίτας μὴ θράσυνον.

Τοῖς ἐπιτηδείοις χρῶ.

Ἐρωτηθεῖς, τί κοινότατον; ἐλπίς, ἀπεκρινάτο· καὶ γὰρ, οἷς ἄλλο μηδέν, οὗτάρ εἰσιν.

Εὐδαιμονίαν ἄρχοντος νόμιζε, εἰ τελευτήσει ἐγγηράσας κατὰ φύσιν.

Ἐρωτηθεῖς, τί δύσκολον εἶη τεθραμμένος γέροντα, ἔφη, Τύραννον.

Τὸν κρατοῦντα τίμι.

Πόλις ἄριστα πράττει, ἢ μήτε πλουσίαν ἔχουσα ἄγαν, μήτε πένητας πολίτας.

Ἄριστον δοκεῖ οἶκος, ἐν ᾧ πλείστην ἀγασσῶν Δεσπότη σχολήν ἔξει.

Τῆς μητρὸς μακαροῦσης αὐτὸν γῆματι νῆ Διᾶ, ἔλεγεν, οὐδέπω καιρὸς· εἶτα, πειδᾶν πρῆβησεν, ἐγκειμένης. οὐκέτι καιρὸς, πεν.

Ψίδυρον ἰσθρα ἐκβαλε σῆς οἰκίας.

ΒΙΑΝΤΟΣ ΤΑΥΤΑΜΟΥ ΠΡΗΝΕΩΣ.

Περὶ Θεοῦ πάντοτε λέγε, ὡς ἔστι.

Ὅ, τι ἂν ἀγαθὸν πράττης, εἰς Θεὸν ἀναπέμπε.

Τόπων μεταβολαί, οὔτε ἀφροσύνην ἀφαιροῦνται.

ῥοι, καὶ τότε πράττει.

ῥοι πολλὰ, λάλει ὀλίγα.

υμπλέων ποτὲ ἀσεβέσι, χειμαζομένης τῆς
νεώς, κακείνων τοὺς Θεοὺς ἐπικαλουμέ-
νων, σιγᾶτε, ἔφη, μὴ αἰσθωνται ὑμᾶς
ἐνθάδε πλέοντας.

ρωτηθεῖς ὑπὸ ἀσεβοῦς ἀνθρώπου, τί πο-
τέστιν εὐσέβεια; ἐσίγα. Τοῦ δὲ τὴν αἰ-
τίαν τῆς σιγῆς πυθομένου, σιωπῶ, ἔφη,
ὅτι περὶ τῶν οὐδέν σοι προσηκόντων πυ-
θάνη.

ῥοι Ὑίει πρὸς Αἰγυπτίους ἀπαίροντι, καὶ
πυθνομένῳ, τί ἂν ποιῶν αὐτῷ μάλι-
στα κεχαρισμένα πράττοι; ἐφόδιον, ἔφη,
πρὸς γῆρας κτησάμενος. τὴν ἀρετὴν δη-
λαδὴ τὸ ἐφόδιον λέγων.

φόδιον ἀπὸ νεότητος εἰς γῆρας ἀναλάμ-
βανε Σοφίαν· βεβαιότερον γὰρ τοῦτον
τῶν ἄλλων κτημάτων.

ῥοι ἰσὺν ἀγάπα.

ῥοι ἰσὺν ἐν μὲν νεότητι εὐπραξίαν, ἐν δὲ
γῆρα σοφίαν.

πλωτικός μήτε ἐν τοῖς τεθνηκόσιν ἐστὶ,
μήτ' ἐν τοῖς βιοῦσι.

ῥοι ὡσπερ ἐν κατόπτρῳ τὰς σαυτοῦ πρά-
ξεις, ἵνα τὰς μὲν καλὰς ἐπικοσμηῖς, τὰς
δὲ αἰσχροὺς καλύπτῃς.

ῥοι ἔργῳ μνήμην, καιρῷ εὐλάβειαν, τρό-

πω γενναιότητα, πόνω ἐγκράτειαν, φόβ
 εὐσέβειαν, πλούτῳ φιλίαν, λόγῳ πειθα
 σιγῇ κόσμον, γνώμῃ δικαιοσύνην, τόλμῃ
 ἀνδρίαν, πράξει δυναστείαν, δόξῃ ἡν
 μονεΐαν.

Ἐρωτηθεῖς, τί ἂν εἴη τῶν κατὰ τὸν βί
 ἄφοβον; εἶπεν, ὀρθὴ συνείδησις.

Ἄσκει καλοκάγαθίαν.

Οἱ πλείστοι ἄνθρωποι κακοί.

Φίλει, ὡς μισήσων.

Μὴ εὐήθης ἴσθι, μήτε κακοήθης.

Ἄγαθοὶ εὐαπάτητοι.

Πείσας λάβε, μὴ βιασάμενος.

Βραδέως ἐγχείρει τοῖς πραττομένοις, ἐγχα
 ρήσας δὲ, πράττε βεβαίως.

Ἡδίων ἐστι δικάζειν μεταξὺ ἐχθρῶν, ἢ τ
 λων· τῶν μὲν γὰρ φίλων, πάντως ἐχθρο
 ἔσεσθαι τὸν ἕτερον· τῶν δὲ ἐχθρῶν τ
 ἕτερου φίλου.

Ἀνάξιον ἄνδρα μὴ ἐπαίνει.

Νόσος ψυχῆς, τὸ τῶν ἀδυνάτων ἐραῦν· τ
 λοτριῶν δὲ κακῶν ἀμνημόνευτον εἶναι.

Τὸ μὲν ἰσχυρὸν γενέσθαι, τῆς φύσεως
 γον· τὸ δὲ λέγειν δύνασθαι τὰ συμ
 ροντα τῇ πατρίδι, ψυχῆς ἰδίου, καὶ φ
 νήσεως· εὐπορίαν δὲ χρημάτων, πολλήν
 καὶ διὰ τύχην περιγίνεσθαι.

Μὴ ταχὺ λάλει· μανίαν γὰρ ἐμφαίνει.

Ἐρωτηθεὶς, τί γλυκὺ ἀνθρώποις; ἔλπις,
ἔφη.

Ἐρωτηθεὶς, τί ποιῶν ἄνθρωπος τέρπεται;
ἔφη, κερδαίνων.

Θεασάμενος μάχαιραν ἐρρίμμενην, ἔφη.
τίς σε ἀπώλεσεν, ἢ τίνα σύ;

Ὁ αὐτὸς ἐρωτηθεὶς, ποῖος τῶν θανάτων
κακόν; ἔφη, ὁ ἀπὸ τῶν νόμων ἐπαγόμενος.

Ἐρωτηθεὶς, τί δυσχερές; τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον,
ἔφη, μεταβολὴν εὐγενῶς ἐνεγκεῖν.

Ἄτυχής ἐστιν, ὃ μὴ ἀτυχίαν φέρων.

Πένης ὢν, πλουσίοις μὴ ἐπιτίμα, ἢν μὴ
μέγα ὠφελῆς.

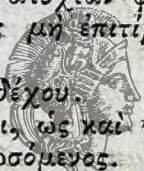
Ἄφρασίην μὴ προσδέχου.

Τὸν βίον οὕτω μέτρει, ὡς καὶ πολὺν, καὶ
ὀλίγον χρόνον βιωσόμενος.

Θανάτῳ μέλλων καταδικάζειν, ἐδάκρυσεν.
εἰπόντος δέ τινος, τί παθῶν αὐτὸς καταδικάζεις, καὶ κλαίεις, εἶπεν, ὅτι ἀναγκαῖόν ἐστι, τῇ μὲν φύσει τὸ συμπαθὲς ἀποδοῦναι, τῷ δὲ νόμῳ τὴν ψῆφον.

Ἐνδοξος μάλιστα ἂν δοκῆ γενέσθαι Βασιλεὺς, εἰ πρῶτος χρωτὸ τοῖς νόμοις τῆς πατριδος.

Ἄριστος δοκεῖ οἶκος, ἐν ᾧ τοιοῦτός ἐστιν ὁ δεσπότης δι' αὐτόν, οἷος ἔξω διὰ νόμον.

ΑΘΗΝΩΝ

ΠΕΡΙ ΑΝΔΡΟΥ ΚΥΥΕΛΟΥ ΚΟΡΙΝΘΙΟΥ.

Μελέτα τὸ πᾶν.

Ἐλπίδας νέμε.

Εὐσεβείας ἔχου.

Θνητὰ φρόνει.

Μυστήριον κρύπτε.

Ἀποκρίνου ἐν καιρῷ.

Λόγων ἀπορρήτων ἐκφορὰν μὴ ποιῶ.

Σοφοῖς χρῶ.

Ἀληθείας ἔχου.

Ἄκουε τὰ προσήκοντα.

Υἱοὺς παίδευε.

Σαυτῶν παρασκεύαζε τῶν γονέων ἄξιον.

Πρεσβύτερον αἰσχύνου.

Ἄμαρτῶν μεταβουλεύου.

Ἐρωτηθεῖς, τί μέγιστον ἐν ἐλαχίστῳ; εἶπε, φρένες ἀγαθαί ἐν σώματι ἀνθρώπου.

Αἱ μὲν ἡδοναὶ θνηταί, αἱ δ' ἀρεταὶ ἀθάνατοι.

Ἐρωτηθεῖς, τί ἐστὶν ἐλευθερία; εἶπεν, ἀγαθὴ συνείδησις.

Πράττε δίκαια.

Τὸ δίκαιον μιμοῦ.

Πράττε ἀμεταμέλητα.

Καιρὸν πρίσμενε.

Υβριν μίσει.

Θυήσκει ὑπὲρ Πατρίδος.

Μὴ πίστευε χρόνῳ.

Μὴ λάλει πρὸς ἡδονήν.

Φίλοις χρῶ.

Εὐφρανε φίλους.

Φίλοις εὐτυχοῦσι, καὶ ἀτυχοῦσιν ὁ αὐτὸς ἴσθι.

Εὐεργέτας τίμα.

Χάριν ἀπόδος.

Κακολογίας ἀπέχου.

Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.

Μηδὲν χρημάτων ἕνεκα πράττε· δεῖ γὰρ τὰ κερδαντὰ κερδαίνειν.

Κέρδος αἰσχρὸν, κάκιστον, φύσεως κατηγορία, βαρὺ κειμήλιον.

Ἐπὶ νεκρῶν μὴ γέλα.

Διαβολὴν μίσει.

Ζῶν μὲν, ἐπαινοῦ, ἀποθανῶν δὲ, μακαρίζου.

Φειδόμενον κρεῖττον ἀποθανεῖν, ἢ ζῶντα ἐνδεῖσθαι.

Δύπην φύλατε.

Σαυτοῦ μὴ ἀμέλει.

Ἐριν μίσει.

Ἀγαθούς τίμα.

Ἐπαίνει τὰ καλά.

Μὴ ἐπαίρου ἐπὶ δόξῃ.

Ἐλπίζε ὡς θνητὸς, φείθου ὡς ἀθάνατος.

Πᾶσιν ἄρεσκε.

Πᾶσιν ἀποστρέφου.

Ὁμόνοιαν δίωκε.

Εὐπροσήγορος γίνου.

Καλὸν ἡσυχία, ἐπισφαλές προπέτεια.

Γκέτας ἐλέει.

Τοὺς Ἡγεμόνας φοβυῦ.

Ὁ ἄν ὁμολογήσης, διατήρει.

Ὁφθαλμῶν κράτει.

Δίσχύνην φεῦγε.

Εὐτυχῶν μὲν, μέτριος ἴσθι· δυστυχῶν δὲ
φρόνιμος.

Ἀτυχίαν κρύπτε, ἵνα μὴ τοὺς ἐχθρούς εἰς
φράνης.

Τοῖς μὲν νόμοις παλαιτοῖς χρῶ, τοῖς δὲ ὁ
φοῖς προσφάτοις.

Μὴ μόνον τοὺς ἀμαρτάνοντας κόλαζε, ἀλλὰ
καὶ τοὺς μέλλοντας κώλυε.

Συμβούλευε ἀναιτίως.

Εἶκε μεγάλοις.

Ἀρχουσιν εἶκε.

Δημοκρατία κρείττων τυραννίδος.

Πόλις ἄριστα πράττει, ἐν ἣ τῶν ἄλλων
ἴσων νομιζομένων, ἀρετὴ τὸ βέλτιον
ρίζεται, κακία δὲ τὸ χειρὸν.

Τοὺς μέλλοντας ἀσφαλῶς τυραννήσειν, ἐν
τῇ εὐνοίᾳ δορυφορεῖσθαι, καὶ μὴ ταῖς
ἐκπλοῖς.

Ἐρωτηθεῖς, διὰ τί οὐκ ἀποτίθεται τὴν ἀρχήν; εἶπεν, ὅτι τῷ κατ' ἀνάγκην ἀρχοντι; καὶ τὸ ἐκουσίως ἀποστῆναι κίνδυνον φέρει.

ΑΝΑΧΑΡΣΙΑΔΟΣ ΓΝΟΥΡΟΥ ΣΚΥΘΟΥ.

Κρεῖττον ἓνα φίλον ἔχειν πολλοῦ ἀξίον, ἢ πολλοὺς μηδενὸς ἀξίους.

Πρὸς τὴν Σόλωνος οἰκίαν ἀφικόμενος, τῶν θεραπόντων τινὶ ἐκέλευσε μηνύσαι, ὅτι παρείη πρὸς αὐτὸν Ἀνάχαρσις, εἰ βούλοιτο αὐτὸν θεάσασθαι, ξένος τε, εἰ οἶόν τε, γενέσθαι. Καὶ ὁ θεράπων εἰσαγγείλας, ἐκελεύθη ὑπὸ τοῦ Σόλωνος εἰπεῖν αὐτῷ, ὅτι περ ἐν ταῖς ἰδίαις πατρίσι ξένους ποιοῦνται. Ἐνθεν ὁ Ἀνάχαρσις ἔλθων, ἔφη· νῦν αὐτὸς ἐν τῇ πατρίδι εἰμι, καὶ προσήκει μοι ξένους ποιεῖσθαι. Ὁ δὲ καταπλαγείς τὴν ἐτοιμότητα, εἰσέφερεν αὐτὸν, καὶ μέγιστον φίλου ἐποίησατο.

Ἐρωτηθεῖς, τί ἐστίν ἐν ἀνθρώποις ἀγαθόν τε, καὶ φαῦλον; ἔφη, γλώσσα.

Γλώσσης. γαστρός, αἰδοίων κράτει.

ὑπὸ μεираκίου παρὰ πότον ὑβρισθεῖς, ἔφη· μεираκίον, ἐὰν νέος ὢν τὸν οἶνον οὐ φέρης, γέρων γερόμενος ὕδωρ οἶσις.

Κιρναμένου κρατῆρος ἐφεστίου, ὁ μὲν πρῶτος ὑγείας πίνεται, ὁ δὲ δεύτερος ἠδονῆς, ὁ δὲ τρίτος ὕβρεως, ὁ δὲ τελευταῖος, μανίας.

Ἡ ἄμπελος τρεῖς φέρει βότρυς, τὸν μὲν πρῶτον ἠδονῆς, τὸν δὲ δεύτερον μέθης, τὸν δὲ τρίτον ἀηδίας.

Ἐρωτηθεῖς, εἰ εἰσιν ἐν Σκύθαις αὐλοὶ; εἶπεν, ἀλλ' οὐδὲ ἄμπελοι.

Ἐρωτηθεῖς, πῶς ἂν τις μὴ μεθύσκοιτο· εἰ ὀρώη, ἔφη, τοὺς μεθύοντας, οἷα ποιῶσιν.

Ἐρωτηθεῖς, πῶς οὐκ ἂν γένοιτό τις φιλοπότης; εἶπεν, εἰ πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχοι τὰς τῶν μεθύοντων ἀσχημοσύνας.

Θαυμάζειν φησὶ, πῶς Ἕλληνες ἀρχόμενοι μὲν, ἐν μικροῖς πίνουσι· πλησθέντες δὲ, ἐν μεγάλοις.

Πυνθανομένου τινός, πρὸς τί οἱ Ἕλληνες χρῶνται τῷ ἀργυρίῳ; εἶπε, πρὸς τὸ ἀριθμεῖν.

Ἐρωτηθεῖς, πότερον πλείους εἰσὶν οἱ ζῶντες, ἢ οἱ νεκροί; ἔφη· τοὺς οὖν πλείοντας ποῦ τίθης;

Μαθῶν τέτταρας δακτύλους εἶναι τὸ πάχος τῆς νεῶς, τοσοῦτον, ἔφη, τοῦ θανάτου τοὺς πλείοντας ἀπέχειν.

Ὀνειδιζόμενος ὑπὸ Ἀττικοῦ, ὅτι Σκύθης

ἔστιν, ἔφη· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ὄνειδος, πατρίς,
σύ δὲ τῇ πατρίδι.

Ὀνειδίζόμενος ὅτι Σκύθης ἔστιν, εἶπε· τῷ
γένει, ἀλλ' οὐ τῷ τρόπῳ.

Ὡς, ἔλεγεν, ἀπαγορεύοντες τὸ ψεύδεσθαι,
ἐν ταῖς καπηλείαις φανερώς, ψεύδονται.

Ἐρωτηθεῖς, τίνα τῶν πλοίων ἔστιν ἀσφα-
λέστερα; τὰ νενεωλκημένα, ἔφη.

Ππραγενόμενος εἰς Σκυθίαν, καὶ νομίζων
τὰ νόμιμα παραλύειν τῆς πατρίδος πο-
λὺς ὢν ἐν τῷ ἑλληνίζειν, τοξευθεὶς ἐν
κυνηγεσίῳ πρὸς τ' ἀδελφοῦ, ἐτελεύτα εἰ-
πών· διὰ μὲν τὸν λόγον ἐκ τῆς Ἑλλά-
δος ἐσώθη, διὰ δὲ τὸν φθόνον ἐν τῇ
οἰκίᾳ ἀπωλόμην.

Τὸ ἔλαιον μανίας φάρμακον· ἀλειφόμενοι
γὰρ οἱ ἀθληταὶ ἐπιμαίνονται ἀλλήλους.

Γνωτὸ, ἔφη, θαυμασιώτατον ἑωρακέναι πα-
ρὰ τοῖς Ἕλλησιν, ὅτι τὸν μὲν καπνὸν ἐν
τοῖς ὄρεσι καταλείπουσι, τὰ δὲ ξύλα εἰς
τὴν πόλιν κομίζουσι.

Θαυμάζειν ἔλεγε, πῶς οἱ Ἕλληνες νομοθε-
τοῦντες κατὰ τῶν ὑβριζόντων, τοὺς ἀθλη-
τάς τιμῶσι ἐπὶ τῷ τύπτειν ἀλλήλους.

Ἡ ἀγορὰ ὠρισμένος τόπος ἔστιν, εἰς τὸ
ἀλλήλους ἀπατᾶν, καὶ πλεονεκτεῖν.

Ἰουδαιοῦσι ὁ ἀρχὼν, εἰ μὴ μόνος εἴη φρό-
νιμος.

Θαυμάζειν, ἔφη, πῶς παρὰ τοῖς Ἑλλησιν
ἀγωνίζονται μὲν οἱ τεχνῖται, κρίνουσι
δὲ οἱ μὴ τεχνῖται.

Οἱ νόμοι τοῖς ἀραχνίοις ὅμοιοί εἰσι· καὶ
γὰρ εἰς ἐκεῖνα, εἴαν μὲν ἐμπέσῃτι καὶ
φρου, καὶ ἀσθενὲς, στέγειν· εἴαν δὲ με-
ζου, διακόψαν οἴχεσθαι.

Παίζειν δὲ, ὅπως σπουδάζῃς.

ΜΥΣΩΝΟΣ ΣΤΡΥΜΩΝΟΣ ΧΗΝΕΩΣ.

Μὴ ἐκ τῶν λόγων τὰ πράγματα, ἀλλ' ἐκ
τῶν πραγμάτων τοὺς λόγους ζήτει· οὐ
γὰρ ἔνεκα τῶν λόγων τὰ πράγματα συ-
τελοῦνται, ἀλλ' ἔνεκα τῶν πραγμάτων
λέγονται.

Εὐρών τις αὐτοῦ θέρους ἐχέτλην ἀρότρον
προσαρμόττοντα, εἶπεν· ἀλλ' ὦ Μύσων
οὐχ ὥρα νῦν ἀρότρου· καὶ μάλιστα, εἶ-
πεν, ὥστε ἐπισκευάζειν.

ΦΕΡΕΚΥΔΟΥ ΒΑΣΙΛΟΣ ΣΥΡΙΟΥ.

Μήτε χρυσὸν τίμα, μήτε ἄργυρον.

ΠΥΘΑΓΟΡΟΥ

ΧΡΥΣΑ ΕΠΗ.

- Α**θανάτους μὲν πρῶτα Θεοὺς, νόμῳ ὡς
 διάκειται,
 Τίμα, καὶ σέβου ὄρκον· ἔπειθ' ἤρωας ἀ-
 γαυοῦς.
 Τοὺς τε καταχθονίους σέβε δαίμονας ἔν-
 νομα ῥέζων.
 Τοὺς τε γονεῖς τίμα, τοὺς τ' ἀγχιστ' ἐκγε-
 γαῶτας.
 Τῶν δ' ἄλλων ἀρετῇ ποιῶ φίλον ὅς τις ἀ-
 ριστος.
 Πράξι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισι τ' ἐπωφελί-
 μοισι.
 Μηδ' ἔχθαιρε φίλον σὸν ἀμαρτάνδος εἴνεκα
 μικρῆς.
 Ὅφρα δύνη, δύναμις γὰρ ἀνάγκης ἐγγύθι
 ναίει.
 Ταῦτα μὲν οὕτως ἴσθι· κρατεῖν δὲ ἐθίζεο
 τῶν δε.
 Γαστρός μὲν πρῶτιστα, καὶ ὕπνου, λα-
 γυεῖς τε,
 Καὶ θυμοῦ· πρήξης δ' αἰσχρὸν ποτε μήτε
 μετ' ἄλλου.

Μήτ' ἰδίη. πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο
σαυτόν.

Εἶτα δικαιοσύνην ἄσκει ἔργω τε λόγῳ τε.

Μηδ' ἀλογίστως σαυτόν ἔχειν περὶ μηδέν
ἔθιζε.

Ἀλλὰ γνῶθι μὲν ὡς θανέειν πέπρωται ἅ-
πασι.

Χρήματα δ' ἄλλοτε μὲν κτᾶσθαι φίλει, ἄλ-
λοτ' ὀλέσθαι.

Ὅσατε δαιμονέησι τύχαις βροτοὶ ἀλγέ
ἔχουσιν,

Ὡν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πράως φέρε, μηδ' ἀ-
γανάκτει,

Γ' ἄσθαι δὲ πρέπει καθόσον δύνη· ὥσδε δὲ
φράζευ.

Οὐδ' ἅπαν τοῖς ἀγαθοῖς τούτων πολὺ μοῖρα
δίδωσι.

Πολλοὶ δ' ἀνθρώποισι λόγοι δειλοὶ τε καὶ
ἔσθλοὶ

Προσπίπτουσ', ὧν μητ' ἐκπλήσσειο, μητ' ἄρ
ἑάσης

Εἰργεσθαι σαυτόν· ψεῦδος δ' ἦν ἑπέρτι λέ-
γεται.

Πράως ἴσχ', ὃ δέτοι ἐρέω, ἐπὶ παντὶ τε-
λείσθω.

Μηδεὶς μήτε λόφῳ σε παρείσσει, μήτε τι ἔργῳ,

Πρῆξαι, μηδ' εἰπεῖν ὅ, τι τοι μὴ βέλτερόν
ἔστι.

Βουλεύου δὲ πρὸ ἔργου, ὅπως μὴ μωρὰ πέ-
ληται.

Δειλοῦ τοι πρήσσειν τε λέγειν τ' ἀνόητα πρὸς
ἀνδρὸς.

Ἀλλὰ τὰς ἐκτελέειν ἅσε μὴ μετέπειτ' ἀ-
νιήση.

Πρῆσσε δὲ μηδὲν τῶν μὴ πίστασαι, ἀλ-
λά διδάσκειν

Ἔσα χρεῶν, καὶ τερπνότατον βίον ὧδε
διάξεις.

Οὐδ' ὑγιείης τῆς περὶ σῶμ' ἀμέλειαν ἔχειν
χρή·

Ἀλλὰ ποιούτε μέτρον, καὶ σίτου, γυμνα-
σίων τε

Ποιεῖσθαι μέτρον δὲ λέγω τόδ', ὅμη σ'
ἀνιήση.

Εἰθίζου, δὲ δίεταν ἔχειν, καθάρειον, ἀ-
θρυπτόν.

Καὶ πεφύλαξό γε ταῦτα ποιεῖν ὅποσα φθό-
νον ἴσχει.

Μὴ δαπανᾶν παρὰ καιρὸν, ὅποια καλῶν
ἀδαήμων.

Μηδ' ἀνελεύθερος ἴσθι· μέτρον δ' ἐπὶ πάσιν
ἄριστον.

Πρῆσσε δὲ ταῦθ' ἅσε μὴ βλάβη· λόγισαι
δὲ πρὸ ἔργου.

Μηδ' ὕπνον μαλακοῖσιν ἐπ' ὄμμασι προσδέ-
ξασθαι,

Πρὶν τῶν ἡμερινῶν ἔργων τρίς ἕκαστα
ἐπελθεῖν.

Πῆ παρέβην; σὶ δ' ἔρεξα; τί μοι θεὸν οὐ
ἐτελέσθη;

Ἀρξάμενος δ' ἀπὸ πρώτου ἐπέξιδι· κα
μετέπειτα,

Δειλὰ μὲν ἐκπρήξας, ἐπιπλήσσειο· χρηστὸν
δὲ, τέρπου.

Ταῦτα πόνει, ταῦτ' ἐκμελέτα, τούτων χρ
ἐρᾶν σε.

Ταῦτά σε τῆς θεῆς ἀρετῆς εἰς ἵχνια θή
σει,

Ναὶ μὰ τὸν ἀμετέραν ψυχᾶ παραδόντα τε
τρακτύν.

Παγὰν ἀεννάου φύσεως· ἀλλ' ἔρχεο ἐπ' ἔργ
γον.

Θεοῖσιν ἐπευξάμενος τελέσαι· τούτων δὲ
κρατήσας,

Γνώσῃ ἀθανάτων τε Θεῶν θνητῶν τ' ἀν
θρώπων.

Σύστασιν· ἢ τε ἕκαστα διέρχεται, ἢ τε κρα
τεῖται.

Γνώσῃ δ', ἢ θέμις ἐστὶ, φύσιν περὶ παν
τὸς ὁμοίαν.

Ὡς τε σε μήτε ἀελπτ' ἐλπίζειν, μή τ' ἐπι
λήθειν.

Γνώσῃ δ' ἀνθρώπους ἀυθαίρετα πῆματ' ἔ
χοντας.

Τλήμονες, οἳ τ' ἀγαθῶν πέλας ὄντων, οὐκ ἐπορεύσιν.

Οὔτε κλύουσι· λίσιν δὲ κακῶν παῦροι συνίσασι.

Τοίη μοῖρα βροτῶν; βλάπτει φρένας· οἳ δὲ κυλίνδροις.

Ἄλλοτ' ἐπὶ ἄλλα φέρονται, ἀπείρουνα πῆματ' ἔχοντες.

Λυγρὴ γὰρ συνοπαδὸς ἔρις βλάπτουσα λέληθεν.

Σύγφυτος· ἦν οὐ δεῖ προσάγειν, εἴκοντα δὲ φεύγειν.

Ζεῦ Πάτερ ἢ πολλῶν γε κακῶν λύσειας ἀπαντας,

Ἡ^{ΚΑΛΗΜΙΑ} πᾶσιν δείξαις οἷα τῷ θαίμονι χρωῶνται.

Ἀλλὰ σὺ θάρσει, ἐπεὶ θεῖον γένος ἐστὶ βροτοῖσιν,

Οἷς ἱερὰ προφέρουσα φύσις δείκνυσιν ἕκαστα.

Ὡν εἰσοίτι μέτεστι, κρατήσεις ὧν σε κελύω

Ἐξακέσας, ψυχὴν δὲ πόνων ἀπὸ τῶν δεσώσεις.

Ἀγλ' εἴργου βρωτῶν, ὧν εἶπομεν, ἔν τε καθαρμοῖς,

Ἐν τε λύσει ψυχῆς κρίνων, καὶ φράζευ ἕκαστα,

Ἡνίοχου γνῶμην σπῖσας καθύπερθευ ἀ-
ρίστην.

Ἡν δ' ἀπολείψας σῶμα, ἐς αἰθέρ' ἐλεύθερον
ἔλθης,

Ἔσσεαι ἀθάνατος Θεός, ἄμβροτος, οὐκ ἔτι
θνητός.

ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ.

ΤΩΝ ΕΠΤΑ ΣΟΦΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Σόλων Σαλαμίνιος.

Θαλῆς Μιλήσιος.

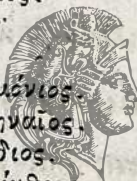
Βίας Πριηνεὺς.

Χίλων Λακεδαιμόνιος.

Πιπτακός Μιτυληναῖος.

Κλεόβουλος Λίνδιος.

Περίανδρος Κορίνθιος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΕΙΣ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥΣ.

Ἐπτά Σοφῶν ἐρέω κατ' ἔπος πόλιν, τοῦνο-
μα, φωνήν.

Μέτρον μὲν Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος εἶπεν
ἀριστον.

Χίλων δ' ἐν κοίλῃ Λακεδαιμόνι, γνῶθι
σεαυτόν.

Ὅς δὲ Κόρινθον ἔννεαι, χόλου κρατείειν,
Περίανδρος.

Πιπτακός, οὐδὲν ἄγαν, ὡς ἔην γένος ἐκ
Μιτυλήνης.

Τέρμα δ' ὄραν βιάταια Σόλων ἱεραῖς ἐν
Ἀθήναις.

Τοὺς πλέονας κακίους δὲ Βίας ἀπέφηνε
Πριηνεύς.

Ἐγγύην φεύγειν δὲ Θαλῆς Μιλήσιος ἠύδα.

Χρῆ παραδείγμασι χρωμένους ὀρέγεσθαι
τῆς καλοκαγαθίας, καὶ τῶν ποιητῶν τὰ
βέλτιστα μανθάνειν, καὶ τῶν ἄλλων σοφι-
στῶν εἴτι χρήσιμον εἰρήκασιν, ἀναγινώ-
σκειν· ὡς περ γὰρ τὴν μέλιτταν ὀρῶμεν
ἐφ' ἅπαντα, μὲν τὰ βλαστήματα καθιζά-
νουσαν, ἀφ' ἑκάστου δὲ τὰ χρήσιμα λαμβά-
νουσαν, οὕτω χρῆ καὶ τοὺς παιδείας ὀρε-
γομένους, μηδενὸς μὲν ἀπείρως ἔχειν, παν-
ταχόθεν δὲ τὰ χρήσιμα συλλέγειν· μόλις
γὰρ ἂν τις ἐκ ταύτης τῆς ἐπιμελείας, τὰς
τῆς φύσεως ἀμαρτίας ἐπικρατήσειεν.

Ἰσοκράτης ἐν τῷ τέλει τοῦ πρὸς Δημό-
κικον Λόγου.

ΣΟΣΙΑΔΟΥ ΤΩΝ ΕΠΤΑ

ΣΟΦΩΝ ΥΠΟΘΗΚΑΙ.

Ε^ς που Θεῶ.
 Θεὸν σέβου.
 Νόμῳ πείθου.
 Γονεῖς αἰδοῦ.
 Ἡττῶ ὑπὲρ δικαίου.
 Γνωθι, μαθῶν.
 Ἀκούσας, νόει.
 Σαυτὸν ἴσθι.
 Γαμῆν μέλλων, και-
 ρὸν γνωθι.
 Φρόνει θυητά.
 Ἐστίαν τίμα.
 Ἄρχε σαυτοῦ.
 Φίλοις βοήθει.
 Θυμοῦ κράτει.
 Φρόνησιν ἄσκει.
 Πρόνοϊαν τίμα.
 Ὀρκῶ μὴ χρῶ.
 Φιλίαν ἀγάπα.
 Παιδείας ἀντέχου.
 Σοφίαν ζήλου.
 Καλὸν εὐ λέγε.
 Ψέγε μηδένα.

Ε^ς παίνει ἀρετὴν.
 Πράττε δίκαια.
 Φίλοις εὐνόει.
 Εὐγένειαν ἄσκει.
 Κακίας ἀπέχου.
 Ἰδία φύλασσε.
 Ἀλλοτριῶν ἀπέσχου.
 Εὐφημος ἴσθι.
 Ἄκουε πάντα.
 Φίλω χαρίζου.
 Χρόνον φειδοῦ.
 Ὅρα τὸ μέλλον.
 Ἰβριν μίσει.
 Οἰκέτας αἰδοῦ.
 Υἱοὺς παιδεύε.
 Ἐχων, χαρίζου.
 Δόλον φοβοῦ.
 Εὐλόγει πάντας.
 Φιλόσοφος γίνου.
 Ὅσια κρίνε.
 Γνοῦς, πράττε.
 Φάνου ἀπέχου.
 Εὐχου δυνατά.

Σοφοῖς χρῶ.
 Ἡθὸς δοκίμαζε.
 Λαβῶν, ἀπόδος.
 Τέχνη χρῶ.
 Ὑφορῶ μηδένα.
 Ὅ μὲλλεις, δός.
 Εὐεργεσίας τίμα.
 Φθόνει μηδενί.
 Φυλακῇ πρόσεχε.
 Ἐλπίδα αἰνεῖ.
 Διαβολῆν μίσει.
 Δικαίως κτῶ.
 Ἀγαθοὺς τίμα.
 Αἰσχύνην σέβου.
 Χάριν ἐκτέλει.
 Ἐργὸν μίσει.
 Ὄνειδος ἔχθαιρε.
 Κρίνε δίκαια.
 Ἀδωροδόκητος δοκί-
 μαζε.
 Δίτιῳ παρόντα.
 Βίας μὴ ἔχου.
 Λέγε, εἰδώς.
 Ὅ μίλει πράως.
 Πέρασ ἐπιτέλει, μὴ ἀ-
 ποδειλιῶν.
 Ὑίοις μὴ καταθά-
 ρει.

Γλώττης ἄρχε.
 Σεαυτὸν εὖ ποίει.
 Εὐπροσήγορος γίνου.
 Ἀποκρίνου ἐν καιρῶ.
 Πόνει μετὰ δικαίου.
 Πράττε ἀμετανοήτως.
 Ἀμαρτάνων, μετα-
 νόει.
 Ὁφθαλμοῦ κράτει.
 Βουλεύου χρησιμα.
 Ἐπιτέλει συντόμως.
 Φιλίαν φύλασσε.
 Εὐγνωμίῳ γίνου.
 Ὁμόνοιαν δίωκε.
 Ἀρρήτον μὴ λέγε.
 Τὸ κρατοῦν φοβῶ.
 Τὸ συμφέρου θηρῶ.
 Καιρὸν προσδέχου.
 Ἐχθρας διάλυε.
 Εὐφημίαν φεῦγε.
 Ἀπέχθειαν φεῦγε.
 Πλούτει δικαίως.
 Κακίαν μίσει.
 Μανθάνων, μὴ κά-
 μνε.
 Κινδύνευε φρονίμως.
 Οὓς τρέφεις, ἀγάπα.
 Πρεσβύτερον αἰδοῦ.

Πλούτῳ ἀπίστει.
 Νεώτερου δίδασκει.
 Σεαυτὸν αἰδοῦ.
 Προγόνους στεφάνου.
 Θνήσκει ὑπὲρ πατρί-
 δος.
 Τῷ βίῳ μὴ μάχου.
 Ἐπὶ νεκρῷ μὴ γέλα.
 Ἄτυχοῦντι συνάχθου.
 Χαρίζου ἀβλαβῶς.
 Μὴ ἐπὶ παντὶ λυποῦ.

Ἐπαγγέλλου μηδενί.
 Φθιμένους μὴ ἀδίκει.
 Εὖ πάσχε, ὡς θνη-
 τός.
 Τύχη μὴ πίστευε.
 Κόσμιος ἴσθι.
 Ἡβῶν, ἐγκρατής.
 Μέσος, δίκαιος.
 Πρεσβύτερος, εὐλογος.
 Τελευτα αἴλυπος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

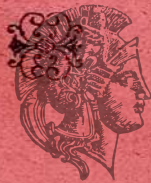
ΤΕΛΟΣ

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000020680

ΤΕΥΧΟΣ Α'.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΦΕΞΗ

1902

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

